

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

A7-0022/2011

3. 2. 2011

ZPRÁVA

o průmyslové politice pro éru globalizace
(2010/2095(INI))

Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

Zpravodaj: Bernd Lange

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	31
STANOVISKO VÝBORU PRO MEZINÁRODNÍ OBCHOD	37
STANOVISKO VÝBORU PRO ZAMĚSTNANOST A SOCIÁLNÍ VĚCI	40
STANOVISKO VÝBORU PRO VNITŘNÍ TRH A OCHRANU SPOTŘEBITELŮ	44
STANOVISKO VÝBORU PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ	49
VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	51

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o průmyslové politice pro éru globalizace (2010/2095(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 173 hlavy XVII Smlouvy o fungování Evropské unie (bývalý článek 157 Smlouvy o založení Evropského společenství), který se vztahuje na průmyslovou politiku a odvolává se mimo jiné na konkurenceschopnost průmyslu Unie,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 28. října 2010 nazvané „Integrovaná průmyslová politika pro éru globalizace – konkurenceschopnost a udržitelnost ve středu zájmu“ (KOM(2010)0614),
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. června 2010 o strategii EU do roku 2020¹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 15. června 2010 o inovační politice Společenství v měnícím se světě²,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 23. září 2009 nazvané „Příprava na budoucnost: vývoj společné strategie pro klíčové technologie v EU“ (KOM(2009)0512 v konečném znění),
- s ohledem na své usnesení ze dne 22. května 2008 o přezkumu průmyslové politiky v polovině období: příspěvek ke strategii EU pro růst a zaměstnanost³,
- s ohledem na neformální zasedání Evropské rady ve složení pro konkurenceschopnost, které se konalo ve dnech 14. a 15. července 2010,
- s ohledem na závěry 2999. zasedání Evropské rady ve složení pro konkurenceschopnost, které se konalo ve dnech 1. a 2. března 2010,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 4. listopadu 2008 nazvané „Iniciativa v oblasti surovin – uspokojení kritických potřeb pro růst a zaměstnanost v Evropě“ (KOM(2008)0699),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 3. března 2010 nazvané „Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (KOM(2010)2020),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 6. října 2010 nazvané „Stěžejní iniciativa Evropa 2020: Unie inovací“ (KOM(2010)0546),
- s ohledem na dokument Komise předložený dne 24. dubna 2010 GŘ pro podniky a průmysl nazvaný „Zpracovatelský průmysl v EU – Jaké budou výzvy a příležitosti

¹ Přijaté texty, P7_TA-PROV(2010)0223.

² Přijaté texty, P7_TA-PROV(2010)0209.

³ Úř. věst. C 279E, 19.11.2009, s. 65.

v budoucích letech?¹,

- s ohledem na pracovní dokument Komise nazvaný „Zpráva o provádění Small Business Act“ (KOM(2009)0680),
 - s ohledem na sdělení Komise ze dne 16. července 2008 nazvané „Akční plán pro udržitelnou spotřebu a výrobu a udržitelnou průmyslovou politiku“ (KOM(2008)0397),
 - s ohledem na zprávu nazvanou „Podpora nových obchodních modelů s přínosy v oblasti životního prostředí“ z listopadu 2008, kterou nechala vypracovat Komise,
 - s ohledem na sdělení Komise ze dne 4. července 2007 nazvané „Přezkum průmyslové politiky v polovině období – příspěvek ke strategii EU pro růst a zaměstnanost“ (KOM(2007)0374),
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a stanoviska Výboru pro mezinárodní obchod, Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a Výboru pro regionální rozvoj (A7-0022/2011),
- A. vzhledem k tomu, že globální hospodářská krize zásadním způsobem zasáhla evropský průmysl, čímž znesnadnila jeho schopnost čelit výzvám globalizace, změnám klimatu, vyčerpávání zdrojů, demografickým změnám a posunu k průmyslu založenému na znalostech a účinnosti, které zásadním způsobem ovlivňují průmyslový rozvoj, trh práce a výhledy do budoucna,
- B. vzhledem k tomu, že aby EU byla schopna překonat dopady krize a řešit tyto náročné úkoly, potřebuje takový přístup k průmyslové politice, který spojí konkurenceschopnost, udržitelnost a důstojné pracovní podmínky a zároveň povzbudí růst ekonomiky, zaměstnanosti, sníží zhoršování životního prostředí a zlepší kvalitu života,
- C. vzhledem k tomu, že průmyslová politika v Evropě může uspět pouze tehdy, pokud bude pevně zakotvena jak v nové finanční struktuře sektoru, která podporuje investice a zabraňuje spekulacím, tak v makroekonomické politice, která vede fiskální, ekonomickou a rozpočtovou politiku v EU k udržitelnému růstu a zaměstnanosti,
- D. vzhledem k tomu, že některá evropská průmyslová odvětví jsou ve stálé krizi v důsledku nekalé konkurence ze třetích zemí, zejména v oblasti pracovněprávních vztahů, ochrany životního prostředí a ochrany duševního a průmyslového vlastnictví,
- E. vzhledem k tomu, že evropský průmysl čelí zvýšené celosvětové konkurenci ze strany průmyslových zemí a zemí s transformujícím se hospodářstvím, jako jsou např. Čína, Indie, Brazílie, z hlediska přístupu ke zdrojům, technologických inovací, kvalifikované pracovní síly a taktéž z hlediska cílené a ambiciózní průmyslové a inovační politiky,
- F. vzhledem k tomu, že strategie EU podporující

¹ http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/document.cfm?action=display&doc_id=5784&userservice_id=1

- silné a kvalifikované lidské zdroje se silným kreativním potenciálem a aktivním zapojením do inovací a rozvoje,
- nové a inovativní technologie/procesy/řešení, které generují přidanou hodnotu,
- výzkum a vývoj přizpůsobený potřebám udržitelného rozvoje,
- dobře fungující dodavatelský řetězec k zajištění vysoce kvalitních výrobků a služeb
- efektivněji organizované výrobní a řídicí systémy,
- celkově vyšší účinnost zdrojů, což povede k nižší uhlíkové stopě,
- nákladově efektivní a udržitelné dopravní prostředky,
- chytrou a účinnou logistiku a vysoce kvalitní infrastrukturu,
- konsolidovaný a plně funkční jednotný vnitřní trh,
- rovnocenné podmínky v oblasti obchodních vztahů se třetími zeměmi,

je jediným způsobem, jak zlepšit udržitelnost a konkurenceschopnost evropského průmyslu, a udržet tak globální vedoucí postavení,

- G. vzhledem k tomu, že vedoucí postavení evropského průmyslu ve světě je vystaveno stále větší konkurenci vzhledem k rozšiřující se průmyslové základně v zemích s transformujícím se hospodářstvím a že hlavní konkurenti, jako jsou např. USA, Japonsko a Čína, pokračují v silné a aktivní průmyslové politice podporované rozsáhlými investicemi do nových špičkových produktů a služeb, je velice důležité udržet a rozvíjet konkurenceschopnost evropského průmyslu a zachovat jeho úlohu hnací síly udržitelného růstu a zaměstnanosti v Evropě,
- H. vzhledem k tomu, že je možné podporovat průmyslový pokrok prostřednictvím kombinace vhodných rámcových podmínek, inteligentní, do budoucna zaměřené a cílené regulace a stimulace trhu na základě přesných očekávání vývoje trhu a podporou celosvětových trendů zaměřených na čisté, udržitelné a inovativní způsoby výroby, distribuce a spotřeby,
- I. vzhledem k tomu, že všeobecná politika podpory investic v průmyslu a v oblasti služeb by měla být makroekonomickou prioritou EU, zejména v období krize jako např. v současné době, kdy investice (zejména do kapacity, na rozdíl od produktivity) patří do typu výdajů, které musí být prioritně omezeny; vzhledem k tomu, že členské státy, EU, regionální a místní orgány by si měly samy stanovovat cíle veřejných investic (např. jakou část z celkových veřejných výdajů by měly vynaložit na investice), včetně úsporných opatření,
- J. vzhledem k tomu, že ctižádostivá průmyslová politika EU se musí opírat o silný vnitřní trh, jak v rámci EU, tak za jejími hranicemi; vzhledem k tomu, že v této souvislosti všechny nástroje průmyslové politiky (jako jsou např. politika v oblasti výzkumu

a vývoje, regionální politika, politika v oblasti hospodářské soutěže, sjednocování právních předpisů a obchodní politika) musí být využity s cílem zaměřit se na příležitosti a výzvy globalizace,

- K. vzhledem k tomu, že úpadek výrobního odvětví v Evropě je nepopiratelný, což ohrožuje naše pozice v oblasti technologie a ekonomiky vzhledem k rostoucí globalizaci a silné hospodářské soutěži ze strany rychle se rozvíjejících zemí,
- L. vzhledem k tomu, že byrokratické postupy, kterým musí subjekty v obchodní sféře čelit, musí být radikálně omezeny a související legislativní a právní prostředí musí být zjednodušeno, a to v souladu se zásadou lepší tvorby právních předpisů,
- M. vzhledem k tomu, že světová poptávka po surovinách a zdrojích se neustále zvyšuje a vede k obavám z možného přerušení dodávek,
- N. vzhledem k tomu, že podle údajů německého statistického úřadu až tvoří až 45 % ceny jednotky produktu náklady na materiál, a proto je pro evropský průmysl klíčově důležité využívat suroviny a energii inteligentním a efektivním způsobem,
- O. vzhledem k tomu, že navzdory výkonnosti některých členských států ztratila EU tržní podíl; vzhledem k tomu, že postavení EU v oblasti vysoce vyspělých technologií není takové, jaké by mělo být, zejména v souvislosti s novými informačními a komunikačními technologiemi (13 % přidané hodnoty v USA oproti 5 % v EU); vzhledem k tomu, že produktivita zpracovatelského průmyslu v EU se zpomaluje,
- P. vzhledem k tomu, že zpracovatelský průmysl má hlavní podíl na růstu produktivity nejen v průmyslu jako takovém, ale i v ostatních hospodářských odvětvích, a že průmyslová inovace je hlavním katalyzátorem rozvoje nových služeb, a tedy i dlouhodobého růstu, zejména s ohledem na demografické trendy v EU,
- Q. vzhledem k tomu, že průmysl je významnou částí hospodářství EU a že představuje 37 % z HDP EU (včetně příslušných služeb), 80 % z výdajů na výzkum a vývoj a 75 % vývozu,
- R. vzhledem k významu tradičních průmyslových odvětví EU a vzhledem k tomu, že je nezbytné účinně využívat odborných znalostí v této oblasti,
- S. vzhledem k tomu, že naši zahraniční konkurenti, jako jsou např. USA a asijské země, přijaly aktivní průmyslovou politiku založenou na rozsáhlých investicích do klíčových odvětví výzkumu a vývoje,

Nový přístup k udržitelné průmyslové politice

1. vítá skutečnost, že prostřednictvím evropské Strategie 2020 a sdělení o integrované průmyslové politice EU Komise konečně uznala význam úspěšné průmyslové a zejména zpracovatelské základny pro udržitelný růst a zaměstnanost v Evropě a zavázala se k integrační průmyslové politice opírající se o zásady sociálního tržního hospodářství;
2. uznává návrh Komise na integrovanou průmyslovou politiku a konstatuje její zaměření

na obnovení konkurenceschopnosti EU v průmyslovém odvětví; zdůrazňuje v této souvislosti, že pokud má evropský průmysl v úmyslu udržet si konkurenceschopnost i do budoucna, je s ohledem na globální výzvy nezbytné, aby základem evropské průmyslové obnovy byla energetická účinnost a účinnost zdrojů;

3. zdůrazňuje skutečnost, že různá opatření předložená Komisí by měla zůstat dostupná pro spotřebitele zejména v době, kdy se evropská ekonomika, především v nových členských zemích, stále vzpamatovává z nejpálčivější hospodářské krize několika posledních desetiletí;
4. zdůrazňuje skutečnost, že udržitelný rozvoj, tak jak byl definován během konference v Johannesburgu v roce 2002, by se měl opírat o tři pilíře – hospodářský, sociální a environmentální – a že k zajištění co nejvyšší konkurenceschopnosti hospodářství musí průmyslová politika nalézt vyvážený poměr těchto prvků;
5. vyzývá Komisi a členské státy k vytvoření ambiciózní, ekologicky účinné a zelené průmyslové strategie EU s cílem obnovit výrobní kapacitu na území EU a vytvořit v EU vysoce kvalifikované a dobře placené pracovní příležitosti;
6. zdůrazňuje potřebu dlouhodobé regulační předvídatelnosti a stability, které jsou pro průmysl klíčové s ohledem na investiční plánování; vyzývá proto Komisi, aby ve spolupráci s Evropským parlamentem a Radou načrtla komplexní vizi evropského průmyslu v roce 2020, která bude mít na zřeteli konkurenceschopnost a udržitelnost průmyslu a stanoví pokyny například pro energetiku a účinné využívání zdrojů, s ohledem na rozvoj, zaměstnanost a tudíž i prosperitu v Evropě; v této souvislosti lituje nedostatku konkrétních návrhů ve sdělení Komise;
7. vyzývá Komisi a členské státy, aby v souvislosti se změnami ve smlouvách EU, o nichž se v současné době uvažuje, zajistily, že zaměstnanost bude mezi cíli Evropské centrální banky zaujímat stejně významné místo jako boj proti inflaci;
8. zdůrazňuje, že rozvoj musí jít ruku v ruce s pevnou a silnou průmyslovou základnou; uznává, že rozvoj může přispět ke zvýšené tvorbě nových pracovních míst a k zachování životní úrovně občanů;
9. vyzývá veřejné orgány, aby omezily byrokratické postupy, předcházely zdvojení formalit a s ohledem na lhůty pro rozhodnutí řízení zvýšily transparentnost;
10. zdůrazňuje, že je toho možné dosáhnout pouze prostřednictvím průmyslu založeného na znalostech se silnou průmyslovou základnou;
11. zdůrazňuje, že úspěch nové udržitelné průmyslové politiky může být založen pouze na integrovaném přístupu napříč odvětvími, který bude podpořen praktickými horizontálními a odvětvovými iniciativami založenými na objektivní ekonomické argumentaci zaměřené na společné problémy mající značné dopady na řadu odvětví a přinášející hmatatelné výsledky pro podniky i spotřebitele na evropské, vnitrostátní, regionální a místní úrovni;
12. zdůrazňuje význam odvětví jako jsou energetika a doprava v rámci výdajové struktury

evropského průmyslu; domnívá se, že je třeba i nadále zvyšovat konkurenceschopnost těchto odvětví, a to prostřednictvím privatizace; v tomto ohledu je přesvědčen o nutnosti omezit výši veřejného financování společností, které podnikají na liberalizovaných trzích, a učinit opatření s cílem umožnit volné poskytování služeb ve všech druzích dopravy;

13. věří, že musí být stanoveny makroekonomické rámcové podmínky, ve kterých se může evropský průmysl úspěšně rozvíjet, přičemž bere v úvahu reálný nedostatek zdrojů a jejich nadměrné čerpání; v tomto ohledu se domnívá, že Evropa se musí zaměřit nejen na podporu současné konkurenceschopnosti, ale zejména na její zajištění do budoucna;
14. domnívá se, že průmyslová strategie EU by měla stanovit strategické oblasti, do kterých je nutné investovat, a vyzývá Komisi a členské státy ke zohlednění těchto priorit v budoucím finančním výhledu, ročních rozpočtech a politikách EU;
15. považuje za důležité přijmout takovou integrovanou průmyslovou politiku, v jejímž rámci se budou evropské iniciativy ve všech oblastech doplňovat a nebudou v rozporu se společným cílem rozvoje;
16. naléhavě vyzývá Komisi, aby urychlila dokončení jednotného trhu EU, který je předpokladem pro konkurenceschopný průmysl a inovace;
17. zdůrazňuje skutečnost, že spravedlivá hospodářská soutěž a otevřený trh hrají klíčovou úlohu pro vytvoření nových a dynamických průmyslových odvětví;
18. je přesvědčen, že nejen veřejný sektor, ale zejména ten soukromý bude hrát zásadní roli při investování do restrukturalizace a rozvoje nových průmyslových odvětví, která zajistí jak tvorbu pracovních příležitostí, tak přechod na účinné využívání zdrojů a nízkouhlíkovou ekonomiku; z tohoto důvodu považuje za nezbytné, aby byl vytvořen řádný rámec pro podporu těchto soukromých investic;
19. zdůrazňuje, že nový integrovaný přístup vyžaduje velmi dobře fungující spolupráci v rámci Komise a soudržnost mezi různými politikami Komise; za tímto účelem vyzývá Komisi, aby zřídila stálou pracovní skupinu pro průmyslovou politiku, která bude odpovědná za koordinaci, směřování a opatření v rámci stávající nové a integrované evropské strategie pro průmyslovou politiku a monitorování jejího provádění;
20. vyzývá Komisi, aby se při posuzování dopadů („hodnocení z hlediska konkurenceschopnosti“) a v hodnocení ex-ante a ex-post („kontroly stavu“) více zaměřovala na aspekty konkurenceschopnosti a aby tuto důležitou součást inteligentní regulace co nejdříve uplatnila v rámci všech útvarů Komise;
21. zdůrazňuje, že by Evropská unie mohla vybudovat nejkonečnější průmysl na světě, mimo jiné
 - novými normami v oblasti jakosti a účinnosti,
 - zkrácením doby pro uvádění nových produktů na trh pomocí pokročilých analytických, projektantských a údržbových výrobních nástrojů, metod a postupů

IKT,

- usnadněním rozvoje malých a středních podniků a odvětví výroby zařízení v rámci dodavatelského řetězce,
 - rozhodnějším úsilím o propojení civilního a vojenského výzkumu;
22. podporuje iniciativu Evropské komise uvedenou v bodě 3 jejího sdělení, a sice důsledně analyzovat dopady budoucích právních předpisů na průmyslovou politiku a vyhodnocovat uplatňování těchto předpisů; zdůrazňuje, že je nutné zajistit spolupráci se sociálními partnery a co nejvyšší možnou transparentnost;
 23. zdůrazňuje, že nová udržitelná průmyslová politika EU může být účinná pouze tehdy, pokud bude prováděna v úzké součinnosti s průmyslovými politikami členských států, a vyzývá proto Komisi, aby v roce 2011 vyvíjela všechny iniciativy, které umožňuje čl. 173 odst. 2 Lisabonské smlouvy, jako je vydávání pokynů, ukazatelů, výměna a šíření nejosvědčenějších postupů a technologií, postupy monitorování a hodnocení;
 24. vyzývá Komisi, aby společně s Evropským parlamentem a Radou vytvořila nový rámec, který bude podnikům z různých členských států umožňovat efektivnější spolupráci při stanovování a plnění jejich průmyslových priorit a bude je k této spolupráci motivovat; domnívá se, že tento rámec posílí konkurenceschopnost evropských výrobců a zlepší reakce na změny na celosvětovém trhu;
 25. je přesvědčen, že úspěch nové udržitelné průmyslové politiky závisí na zapojení všech zúčastněných stran, včetně sociálních partnerů, regionálních a místních orgánů, zástupců malých a středních podniků a občanské společnosti; vyzývá Komisi, aby do všech oblastí a opatření vnesla jasný princip partnerství; k tomu patří i neustálé společné sledování a posuzování očekávaného vývoje a s ním spojené přehodnocování strategií, opatření a programů;
 26. domnívá se, že tzv. průmyslová politika EU pro éru globalizace může svých cílů dosáhnout pouze v případě, že se bude zabývat tím, do jaké míry odpovídají politiky Unie budoucím výzvám, jimž čelí a v nadcházejících letech budou čelit evropské regiony a jejich místní průmysl, pokud příslušné politiky EU povedou ke zvyšování výkonnosti a konkurenceschopnosti malých a středních podniků, jež hrají v evropském průmyslu nejvýznamnější úlohu; v tomto ohledu zdůrazňuje, že dopad hospodářských, demografických a klimatických změn a změn v oblasti energie je třeba hlouběji analyzovat, pokud jde o jejich regionální rozměr, přičemž je třeba zohlednit případné regionální rozdíly, které vzniknou v důsledku těchto změn, čímž bude ovlivněn homogenní růst průmyslových odvětví v EU; vyzdvihuje vedoucí úlohu regionů při podpoře ekologické přeměny průmyslu a rozvoje obnovitelných zdrojů energie;
 27. konstatuje, že průmyslová politika závisí ve značné míře na ochraně průmyslu EU proti nekalé hospodářské soutěži třetích zemí;
 28. vyzývá Komisi, aby co nejrychleji vypracovala podrobný harmonogram dohledu nad prováděním této strategie a aby každoročně předkládala zprávu o dosaženém pokroku; rovněž se domnívá, že by Komise měla každoročně opětovně posuzovat účinnost těchto

pokynů a iniciativ s cílem zjistit problémy, které vznikly v průběhu jejich uplatňování, a stanovit další cíle, aby bylo zajištěno, že průmyslová politika EU bude neustále v čele pokroku;

29. upozorňuje na to, že internacionalizace je klíčovým faktorem konkurenceschopnosti podniků, a vyzývá proto Komisi, aby se snažila co nejvíce podporovat znalosti získané ze všech podpůrných sítí pro podniky, aby mohly být prospěšné podnikům, které se nachází v procesu internacionalizace;
30. zdůrazňuje, že celoevropské struktury a infrastruktury, které se zaměřují na propojování zdrojů a prostředků, by mohly spustit celoevropský průmyslový model, který by mohl konkurovat na celosvětovém trhu;

Financování

31. žádá o ambiciózní financování průmyslové politiky a infrastruktury (zejména v oblasti výzkumu a energetiky, telekomunikací a dopravní infrastruktury (TEN) – tzn. v oblasti „veřejných služeb“, které vytváří podnikatelské prostředí; v tomto ohledu pokládá za zásadní vydávání dluhopisů EU (eurobondů nebo projektových dluhopisů) s cílem umožnit Unii finančně podporovat inovaci, infrastrukturu a reindustrializaci;

Inovace

32. zdůrazňuje, že inovace jsou hlavním motorem průmyslové politiky a růstu a že všechny iniciativy na podporu inovací
 - musí být založeny na široké definici inovací, která bude mimo jiné zahrnovat výroby, výrobní systémy, služby, procesy, organizaci, kvalitu, řízení, šíření a ochranu,
 - musí zohledňovat politiky uplatňované ve třetích zemích a přizpůsobovat jim některé z našich vnitřních politik, například politiky upravující státní podporu v oblasti výzkumu, vývoje a inovace,
 - musí zejména zahrnovat design, výrobu a složení výrobků a služeb v celém řetězci postupů a poskytovat přínos prostřednictvím podpory až do fáze uvedení výrobku na trh,
 - musí být neutrální z hlediska technologií,
 - musí se především zaměřit na vytvoření příznivého prostředí pro investice podniků do výzkumu a vývoje a do inovací prostřednictvím účinných systémů financování a větší spolupráce mezi subjekty v jednotlivých odvětvích a v rámci hodnotového řetězce, výzkumných ústavů a univerzit,
 - musí se zaměřit na úlohu, kterou výroba hraje ve fázi inovace; přemístěním veškeré průmyslové výroby do jiných částí světa se výroba založená na znalostech rovněž přemístí mimo Evropu, jelikož návrhy vytvořené na rýsovacím prkně nebude možné okamžitě otestovat v praxi;

- musí v rámci veřejných i soukromých organizací podporovat kreativitu a inovaci ze strany zaměstnanců;
33. zdůrazňuje, že je třeba jednoznačně rozlišovat mezi výzkumem a inovací, tj. činnostmi sice úzce propojenými, které se však vyznačují různými cíli, prostředky, intervenčními nástroji a pracovními metodami: výzkum, který provádí společnosti na podporu svého vlastního růstu, by měl vytvářet nové poznatky a svou povahou být vynalézavý, nezávislý a připraven podstoupit určitá rizika; inovace má naopak za cíl vytváření nových výrobků, služeb a postupů, které mají přímý vliv na trh, společnost a fungování podniků jako takových;
 34. domnívá se, že zejména stanovení referenčních hodnot a norem se ukázalo být silným podnětem k prosazování inovace a udržitelné konkurenceschopnosti v několika průmyslových odvětvích; žádá o posílení evropského systému pro normalizaci prostřednictvím opatření na podporu zjednodušování, transparentnosti, snižování nákladů a zapojení zúčastněných stran;
 35. upozorňuje na nutnost lepší koordinace mezi členskými státy a užší spolupráce mezi podniky, a to prostřednictvím obchodních uskupení, sítí a středisek excelence;
 36. zdůrazňuje, že konkurenceschopnost EU do značné míry závisí na inovační kapacitě, zařízeních pro výzkum a vývoj a propojení inovačního a výrobního procesu;
 37. vyzývá k tomu, aby byly v dalším programovém období po roce 2013 (8. rámcový program pro výzkum a vývoj) výrazně navýšeny prostředky na výzkum (cílem EU: 3 % HDP na výzkum a vývoj, 1 % HDP z veřejných financí), aby si evropský průmysl přednostně zachoval vedoucí postavení v oblasti technologií a udržel si konkurenceschopnost na celosvětové úrovni, a tím se účinně využily soukromé investice; připomíná, že vedle výrazného zaměření na výzkum inovativních postupů nelze zapomínat na řízení, organizaci a zapojení zaměstnanců do inovace a výzkumu v oblasti základních generických technologií; zdůrazňuje dále, že je potřeba prosadit zjednodušení administrativních postupů a postupů pro získání přístupu k financování;
 38. zdůrazňuje, že zvyšování regionálních rozdílů v oblasti výzkumného a vývojového potenciálu je problémem, který se musí řešit nejen v rámci politiky soudržnosti, ale také v rámci výzkumné a inovační politiky; v tomto ohledu žádá, aby vedle finančních prostředků na výzkum byly přerozděleny finanční prostředky v rámci operačních programů s cílem podporovat inovaci a usnadnit využívání výsledků výzkumu pro řešení ve prospěch společnosti;
 39. konstatuje, že značné zvýšení soukromých a veřejných investic ve výzkumu a vývoje je zásadní, aby si průmysl EU zachoval vedoucí postavení v oblasti technologií a celosvětovou konkurenceschopnost v oblastech jako jsou obnovitelné zdroje a dopravní účinnost; dále konstatuje, že na podporu vyšších soukromých investic do výzkumu a vývoje je nutné správné fungování trhu pro inovativní výrobky a stálé investiční podmínky; domnívá se, že zvýšení veřejného financování výzkumu a vývoje je nezbytné ke znásobení soukromých investic a podpoře spolupráce a že zjednodušení postupů veřejného financování, především v souvislosti s rámcovými programy EU, je nezbytnou podmínkou pro posílení účasti průmyslu;

40. uznává však, že aby Evropa dosáhla takové úrovně investic, která je potřebná k tomu, aby se inovace staly hnací silou hospodářského růstu, musí soukromý sektor zvýšit financování výzkumu a vývoje; vyzývá proto Komisi, aby přezkoumala překážky, které brání tomu, aby evropské podniky investovaly na stejné úrovni jako jejich mezinárodní protějšky, např. USA, a aby případně přijala legislativní i nelegislativní opatření v tomto směru;
41. domnívá se, že společné technologické iniciativy (např. program Clean Sky) jsou velice užitečnými nástroji na mobilizaci finančních prostředků od států, EU a soukromého sektoru pro inovační projekty s výrazným motivačním účinkem; žádá, aby financování existujících projektů bylo zabezpečeno tak, aby mohly být realizovány až do konce, a považuje za nevyhnutelné, aby se ve slibných odvětvích (jako je biotechnologie, nanotechnologie, vesmírná technologie, obnovitelné zdroje energie, nové dopravní prostředky a materiály) připravovaly nové projekty;
42. vyzývá k důslednému využívání a posilování současných vědeckých a technologických pravomocí v členských státech, zejména v klíčových technologiích (KET);
43. vítá vytvoření skupiny odborníků na vysoké úrovni pověřené vytvořením společné dlouhodobé strategie a akčního plánu v oblasti KET, s cílem plně využít potenciál těchto technologií;
44. zdůrazňuje úspěch finančního nástroje na sdílení rizik, který představuje důležitý způsob financování výzkumu, vývoje a inovací Evropskou investiční bankou; důrazně nabádá Komisi, aby vyčlenila znatelně vyšší množství prostředků, a to i pomocí revolvingových fondů pro inovaci z prostředků EFRR, a aby podpořila přímé soukromé investice a inovační mechanismy pro financování vysoce rizikových inovativních projektů a těch, kterých se vhodné malé a střední podniky účastní; zdůrazňuje rovněž, jak je důležité zpřístupnit inovační programy malým a středním podnikům prostřednictvím snížení byrokratické zátěže;
45. vyjadřuje znepokojení nad tím, že podniky strukturální fondy pro financování svých inovačních projektů téměř nevyužívají; domnívá se, že řídicí orgány by měly zlepšit informovanost podniků o operačních programech a poskytovat jim veškerou pomoc nezbytnou na přípravu jejich projektů;
46. vyzývá Komisi k vytvoření přehledu osvědčených postupů současných a plánovaných finančních mechanismů, daňových opatření a finančních podnětů na podporu inovací a vyzývá ji ke každoroční aktualizaci a kontrole účinnosti těchto opatření;
47. vyzývá, aby bylo prozkoumáno zavedení nových alternativních mechanismů, které by umožnily zmírnit nedostatek finančních prostředků EU, především v malých a středních podnicích; domnívá se, že tyto mechanismy musí
 - být založené na tom, že soukromí a veřejní investoři nesou riziko společně, prostřednictvím partnerství veřejného a soukromého sektoru,
 - zajistit, aby byl pákový účinek veřejných investic co nejúčinnější a přinesl významné soukromé investice,

- zohledňovat specifické potřeby inovačních malých a středních podniků, které nemají vlastní prostředky nebo aktiva na financování své činnosti prostřednictvím zadlužení,
- podporovat uvádění výsledků evropského výzkumu na trh a přenos technologií do malých a středních podniků a
- podporovat činnost Evropské investiční banky,

domnívá se, že je musí tvořit tyto nástroje:

- Evropský investiční fond pro inovace, jehož hlavním úkolem by bylo investování do počátečních a rozvojových fází prostřednictvím rizikového kapitálu,
 - Evropský patentový fond, který by ulehčil přenos technologií mezi výzkumnými centry a podniky, zejména inovačními malými a středními podniky,
 - půjčky s výhodnějšími podmínkami, než jaké je možné získat na trhu;
48. uznává, že problémem EU je nedostatek mladých lidí ve vedoucích pozicích v oblasti inovací v odvětvích, která jsou na výzkumu a vývoji velice závislá, především v odvětvích biotechnologie a internetu; zdůrazňuje proto, že je nutné podporovat jejich rozvoj odstraňováním překážek, kterým musí čelit v nových odvětvích, a podrobným sledováním nových inovačních trhů, přičemž by se jejich specifickým potřebám měl přizpůsobit soubor politických nástrojů;
 49. vyzývá Komisi k vytvoření příznivého prostředí pro začínající a vedlejší podniky, a to za pomoci specializovaných služeb, které mladým podnikatelům umožní překonat tradiční překážky, jež brání spuštění nových výrobních aktivit (nedostatečná infrastruktura, přístup k informacím, náklady na služby, správa duševního vlastnictví);
 50. závěrem vyzývá EU, aby reagovala na roztržitost evropského trhu s rizikovým kapitálem a navrhla režim Unie, který by zabezpečoval tvorbu celoevropských fondů;
 51. zdůrazňuje skutečnost, že do výzkumu a vývoje je možno investovat prostřednictvím vnitrostátních daňových podnětů a přístupu ke specializovaným finančním prostředkům, například k rizikovému kapitálu;
 52. požaduje další podněcování technologií pro udržitelný rozvoj, se kterým se započalo v rámci Akčního plánu pro environmentální technologie (ETAP), prostřednictvím propojování strategií v oblasti výzkumu, životního prostředí a hospodářství, a požaduje ambiciózní následný plán Akčního plánu pro environmentální technologie, ve kterém výzkum, vzdělávání, odborná příprava a průmysl budou vyvíjet společná úsilí, a vyzývá k tomu, aby na jeho provádění bylo vyčleněno dostatečné množství finančních prostředků; zdůrazňuje, že je potřebné zvýšit finanční prostředky pro strategický plán energetických technologií;
 53. vyzývá průmysl, aby se zapojil do ekologických inovací a posílil tak svůj potenciál pro zaměstnanost; konstatuje v tomto ohledu, že informování podnikatelů formou prezentace nových obchodních příležitostí bude zásadní pro úspěch strategie

zaměřené na rozvoj hospodářství, které bude efektivní z hlediska zdrojů, a na udržitelná průmyslová odvětví;

54. navrhuje zamyslet se také nad jinými formami financování, které podporují vývoj inovačních technologií, společným zapojením zúčastněných stran na různých úrovních (evropské, vnitrostátní a místní), a současně uvažovat o využití řady nástrojů včetně partnerství veřejného a soukromého sektoru či rizikového kapitálu;
55. žádá, aby byla věnována mimořádná pozornost podpoře inovací zaměřených na účinné a trvale udržitelné využívání surovin;
56. upozorňuje na skutečnost, že veřejné zakázky, které ročně představují 17 % HDP Evropské unie, se významným způsobem podílejí na rozvoji evropského jednotného trhu a na podpoře inovací; poukazuje na skutečnost, že konkurenti, jako je Čína a USA, si stanovili ambiciózní cíle pro získávání inovativních a ekologických výrobků formou veřejných zakázek; žádá členské státy a Komisi, aby tam, kde je to potřeba, v souladu s pravidly transparentnosti, spravedlnosti a nediskriminace zjednodušily a zlepšily vnitrostátní a celounijní pravidla pro zadávání veřejných zakázek; vyzývá Komisi, aby informovala o existujících možnostech zapojení inovativních a udržitelných kritérií do výběrových řízení podle současných pravidel EU pro zadávání veřejných zakázek v souladu se strategií Evropa 2020 a aby podpořila využívání těchto možností; zdůrazňuje, že je nezbytně nutné zajistit vzájemný přístup na vnější trhy v oblasti zadávání veřejných zakázek, aby podniky EU měly v mezinárodní konkurenci rovnocenné podmínky;
57. konstatuje, že zadávání zakázek v předobchodní fázi může být rozhodujícím impulzem pro nové trhy v oblasti inovativních a ekologických technologií a zároveň může zlepšit kvalitu a účinnost veřejných služeb; žádá Komisi a členské státy, aby lépe informovaly veřejné orgány o možnostech zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi;
58. domnívá se, že by se neměl podceňovat význam zadávání zakázek v předobchodní fázi pro podporu inovativní průmyslové základny; v této souvislosti žádá členské státy Evropské unie, aby plně využily potenciál zadávání zakázek v předobchodní fázi jako faktor inovace a nástroj na zlepšení účasti malých a středních podniků na veřejných zakázkách, což umožní určit a účinně podporovat vedoucí trhy pro evropské podniky;
59. žádá Komisi, aby se důsledněji snažila zabránit předávání poznatků z EU celému světu, zejména Číně, která tuto snahu často neopětuje;

Zdroje

60. domnívá se, že hospodářský růst může a měl by být oddělen od zvýšeného využívání zdrojů;
61. je přesvědčen, že zásadní zlepšení účinného využívání zdrojů v případě surovin, pomocných a pohonných látek a materiálů posílí celkovou konkurenceschopnost evropského průmyslu, a vyzývá proto Komisi, aby na základě svého sdělení o strategii pro zdroje (KOM(2005)0670) navrhla jako prioritu ambiciózní politiku na účinné využívání zdrojů EU, a to prostřednictvím akčního plánu a v případě potřeby směrnice

o účinném využívání zdrojů; domnívá se, že tento postup obnáší:

- vytvoření jasné definice zdrojů ve všech jejich aspektech,
- rozvoj ukazatelů „od kolébky ke kolébce“ pro sledování produktivity zdrojů a v případě potřeby další rozvoj odpovídajících standardů a pokynů a příkladný vývoj nových postupů,
- určení cílů a nástrojů, které by posílily produktivitu zdrojů EU, jejich trvanlivost a opětovné využití, recyklaci a opakované zpracování a vývoj průmyslové produkce v uzavřených systémech,
- podporu vývoje a výzkumu zlepšení recyklovatelnosti výrobků a jejich materiálového obsahu a podporu vývoje a výzkumu uzavřených průmyslových procesů s minimální úrovní odpadního materiálu a toků energie,
- příkladný vývoj nových přístupů, jako nasmlouvání zdrojů,
- šíření osvědčených řešení a podporu sítí účinného využívání zdrojů, zejména se zaměřením na dodavatelské řetězce a malé a střední podniky, a podporu agentur pro účinné využívání materiálů,
- vypracování normy pro podnikové zprávy o udržitelnosti, která je dobře použitelná pro malé a střední podniky a objasní pojem „ekologická zátěž“, a povede tak k úsporám nákladů, čímž se zvýší konkurenceschopnost podniků a spojí, sjednotí a podpoří se využívání dobrovolných systémů environmentálního řízení, jako je ISO 14001 nebo EMAS,
- zařazení vnitrostátních iniciativ v oblasti surovin a jejich dodržování;

62. zdůrazňuje, že dostupnost surovin, zejména strategických surovin a vzácných zemin, je klíčová pro možnosti rozvoje evropského průmyslu, a proto vyzývá Komisi, aby v první polovině roku 2011 předložila ambiciózní a komplexní strategii v oblasti surovin, která by se neměla omezovat pouze na „kritické suroviny“, jak jsou definovány Evropskou komisí, a měla by obsahovat:

- pravidelné hodnocení dopadu očekávané poptávky po surovinách a vzácných zeminách a kritického stavu a rizika dodávek (včetně případných nedostatků, zvýšení cen atd.) a důsledků pro hospodářství EU obecně a pro podniky zejména, s tím, že seznam surovin a vzácných zemin by byl pravidelně aktualizován,
- sledování předpovědi produkce z třetích zemí a podmínek fungování globálních trhů se surovinami,
- zvýšení zpětného získávání a opětovného využití surovin pomocí stanovení a provádění ambiciózních cílů prostřednictvím realistických pravidel recyklace, plánů, standardů a podnětů, přísného uplatňování rámcové směrnice o odpadu a pravidel pro zpětné získávání odpadu a vyvážení odpadu, který může být zdrojem surovin, a vhodné podpory výzkumu; Komise by měla být vyzvána k tomu, aby tento

cíl podpořila tím, že zvaží další použití konceptu odpovědnosti podniků,

- posílení výzkumu zaměřeného na nahrazení vzácných surovin, posouzení zdrojů definovaných jako „vzácné suroviny“ a vytvoření strategie pro jejich dodávky,
- optimální využívání surovin a lepší přístup k surovinám dostupným v EU, k čemuž je třeba mimo jiné co nejrychleji vytvořit evropský geoinformační systém a společnou databázi, která poskytne přehled o surovinách, minerálech a recyklovatelných přírodních zdrojích dostupných v EU,
- zajištění spravedlivého přístupu k surovinám a vzácným zeminám prostřednictvím smluv o volném a spravedlivém obchodu a strategických partnerství a dohod o hospodářském partnerství s třetími zeměmi s cílem dosáhnout dostatečného množství dodávek, ovšem pouze za předpokladu, že tento postup je plně slučitelný s rozvojovými cíli dohod o hospodářském partnerství,
- zintenzivnění komunikace s partnery, jako je Japonsko a USA, o přístupu k surovinám prostřednictvím dvoustranných dialogů, ale také se zeměmi, které jsou klíčovými producenty surovin, jako jsou Čína a Rusko,
- v odůvodněných případech vyvinout snahu o vyřešení sporů v rámci WTO týkajících se surovin strategického významu pro evropský průmysl,
- pravidelný a aktivnější dialog s africkými zeměmi o surovinách a vzácných zeminách,
- zahájení konzultací s třetími zeměmi, jejichž politika způsobuje narušení mezinárodních trhů se surovinami, s cílem odradit je od diskriminační politiky, která poškozují tržní ekonomiku,
- zlepšení přístupu k obnovitelným surovinám pro využití v průmyslu a odstranění diskriminace v evropských právních předpisech, které brání širšímu využití těchto surovin,
- opatření proti rostoucí dominanci vnitrostátních oligopolů, monopolů a nadnárodních firem na trhu, pokud jde o těžbu surovin pro získávání minerálů a energie a výboru polotovarů i obchodování s nimi,
- věnování pozornosti využívání biomasy nejen jako obnovitelné energie, ale také jako suroviny pro průmysl, podpora kritérií udržitelnosti a předcházení opatřením, které naruší trh,
- pohotovostní plán pro případ náhlého přerušení dodávek životně důležitých surovin způsobeného nejrůznějšími příčinami,
- podporu malých a středních podniků využívajících místní suroviny, včetně zemědělských a lesnických surovin;

63. zastává názor, že průmyslová politika potřebuje především obnovit rovnováhu činností

v oblasti energetiky ve prospěch politiky řídicí se poptávkou, která poskytuje pravomoci spotřebitelům a odděluje hospodářský růst od využití energie; domnívá se, že zejména doprava a stavebnictví se musí řídit politikou aktivních energetických úspor a musí směřovat k udržitelným, neznečišťujícím a bezpečným energetickým zdrojům a že průmyslová politika by měla napomáhat vytváření tržních podmínek, které stimulují větší úspory energie a investice do energetické účinnosti, využívání široké škály obnovitelných zdrojů energie a klíčových technologií pro mobilitu skladování energie (konkrétně veřejná doprava);

64. je přesvědčen, že má-li být zajištěna spolehlivost investic, průmysl potřebuje ambiciózní, ale realistickou dlouhodobou energetickou politiku, která zaručí konkurenceschopné ceny energie a stabilní dodávky EU, sníží závislost na fosilních palivech, podpoří účinnost a úspory při výrobě i spotřebě, umožní výrobu, při níž bude uvolňován co nejmenší objem emisí, a zamezí energetické chudobě a úniku uhlíku; poukazuje na to, že právní jistota, stabilní rámcové podmínky, vhodné investice a další harmonizace vnitřního trhu s energií mají zásadní význam pro nízkouhlíkovou produkci a dodávky a snižování průmyslových nákladů; zdůrazňuje, že je proto třeba včas a nákladově účinným způsobem obnovit a rozšířit infrastrukturu transevropských energetických sítí, která zahrnuje vytápění a využívá i výhod infrastruktur digitálních a dopravních sítí, a je třeba podporovat inteligentní sítě („smart grids“) a měření, zejména pomocí financování poskytovaného Evropskou investiční bankou;
65. zdůrazňuje význam evropského automobilového průmyslu, který by měl v budoucnosti stát na předním místě při vývoji elektrických automobilů; vyzývá Evropskou komisi, aby v tomto ohledu zajistila nejpozději v polovině roku 2011 rámcové podmínky pro vývoj elektrických vozidel, hlavně pokud jde o standardizaci infrastruktury a technologií pro dobíjení, které zajistí interoperabilitu a bezpečnost infrastruktur; dále vyzývá Komisi, aby vytvořila harmonizované požadavky pro schvalování elektrických vozidel se specifickým ohledem na zdraví a bezpečnost pracovníků i konečných uživatelů;
66. připomíná, že zlepšení energetické účinnosti může zásadním způsobem přispět k vytvoření pracovních míst a ke snížení nákladů; domnívá se, že přijetí opatření včetně cílů, standardů a kritérií, které zajistí zlepšení energetické účinnosti, musí tedy podporovat iniciativy ve všech průmyslových odvětvích;
67. vyžaduje inovace ve zdravotní péči a v sociální oblasti, aby průmyslová odvětví v nadcházejících desetiletích nepostrádala pracovní síly a neměla vysoké náklady na práci;
68. upozorňuje na potenciál energetických úspor inteligentních technologií;
69. domnívá se, že politika zlepšování udržitelnosti dopravních systémů a dopravní infrastruktury pomocí takových opatření, jako jsou účinnější technologie, interoperabilita, inovativní řešení v oblasti mobility, ale také politiky místních zdrojů, jsou nutné pro zajištění toho, aby dodavatelské řetězce mohly fungovat s udržitelnějšími logistickými systémy a za snížených provozních nákladů;
70. domnívá se, že moderní informační a komunikační technologie mají velký potenciál

pro inovace na podporu udržitelnosti a ekologické účinnosti, např. integrace technologií přidáním inteligentních vrstev na fyzické vrstvy za účelem dosažení účinnějšího řízení systémů (jako jsou dodávky vody nebo dopravní systémy); zdůrazňuje, že je třeba mít pro taková řešení otevřené standardy informačních a komunikačních technologií; a naléhavě proto žádá Komisi, aby otevřené standardy vyžadovala, a zúčastněné strany, aby pracovaly na vhodných otevřených standardech podporujících účinné využívání zdrojů;

71. upozorňuje, že je zapotřebí mít dostatek technických a kvalifikovaných pracovníků; domnívá se proto, že je třeba více investovat do oblasti vzdělávání a odborné přípravy; požaduje, aby v zájmu podpory kvalifikace pracovní síly a zvýšení zájmu mladých absolventů o průmysl bylo vyvinuto veškeré úsilí o překonání nedostatečné kvalifikace na všech úrovních; mimo jiné:

- interinstitucionálním dialogem mezi příslušnými orgány, zástupci podniků a sociálními partnery s cílem přepracovat studijní plány tak, aby měly podnikavějšího ducha a zvyšovaly obchodní povědomí, a vypracováním strategií úspěšného přechodu ze vzdělávacích institucí do zaměstnání, zejména podporou programů individuální mobility, jako je „Erasmus pro mladé podnikatele“ a „Erasmus pro mladé učně“,
- posílením vzdělání v zaměstnání v celé Evropě s cílem lépe propojit systémy odborné přípravy s trhem práce a posílením přitažlivosti odborné přípravy v celé Evropě a zvýšením dostupnosti vyššího vzdělávání pro absolventy kurzů odborné přípravy,
- zajištěním práva všech občanů na celoživotní vzdělávání, neboť občané musí mít příležitost se během svého pracovního života rekvalifikovat; toto právo je klíčové nejen pro rovnost a solidaritu, ale i pro konkurenceschopnost v hospodářsky obtížných dobách,
- inovativní odbornou přípravou pro mladé studenty jakožto budoucí zaměstnance, která bude odpovídat požadavkům předpokládaného technologického vývoje, a užšími vztahy mezi vysokými školami, výzkumnými ústavami a průmyslem,
- zlepšením vzdělávání a odborné přípravy a rozšířením přístupu k nim na všech úrovních, zejména v tzv. STEM oborech (přírodních vědách, technologii, strojírenství a matematice), prostřednictvím koordinovaných iniciativ a výměny osvědčených postupů ve vzdělávání, odborné přípravě a uplatňování inovativní opatření umožňujících sladit pracovní a rodinný život a podpořit sociální spravedlnost a rovnost pohlaví,
- koordinovanými akcemi ke zlepšení výuky a zvýšení povědomí o hospodářské úloze evropských průmyslových odvětví a o nutnosti je inovativně transformovat v rámci nízkouhlíkového a zdrojově účinného hospodářství,
- dodatečnými koordinovanými a cílenými vyššími kvalifikacemi, z nichž budou mít užitek jak zaměstnavatelé, tak zaměstnanci, s tím, že za tímto účelem je nutno více

využívat evropský sociální fond,

- vytvořením kritérií pro pracovní místa a kvalifikace na Evropské úrovni s cílem posoudit úroveň jednotlivých profesních odvětví, podniků a nejrozvinutějších průmyslových regionů,
 - zřízením pozorovaten průmyslových profesí na regionální, vnitrostátní a evropské úrovni s cílem rozpoznat budoucí profese a poptávku po nich,
 - otevíráním, modernizací a finančním posílením vysokých škol s cílem umožnit jim nabízet celoživotní vyšší odborné vzdělávání, rekvalifikace (inženýrů, informatiků a techniků) nebo posílením spolupráce mezi přírodovědeckými univerzitami a univerzitami aplikovaných věd a vzdělávacími institucemi, které se více zaměřují na profesní přípravu,
 - zavedením programů odborné a profesní přípravy či rekvalifikace a programů celoživotního vzdělávání pro pracovníky i zaměstnavatele, a to ve spolupráci se školicími orgány a sociálními partnery,
 - větší mobilitou a flexibilitou odborného vzdělávání a přípravy pro zaměstnavatele i zaměstnance, s přihlédnutím k individuálním požadavkům zejména malých a středních podniků,
 - prozkoumáním nových potřeb, pokud jde o zaměstnanost a kvalifikaci, vzniklých rozvojem pracovních míst v zeleném hospodářství, s cílem reagovat na tyto potřeby poskytnutím odpovídající odborné přípravy,
 - podporou užší součinnosti mezi vysokými školami a obchodní kulturou a znalostně orientovanými společnostmi,
 - pobídkami podporujícími příchod inženýrů a kvalifikovaných výzkumných pracovníků do EU ze třetích zemí,
 - zavedením pobídek pro odpovídající úpravu osnov institucí vyššího vzdělávání;
72. zdůrazňuje potřebu podpořit přístup mladých lidí na trh práce prostřednictvím spravedlivě placených stáží a kvalitní učňovské přípravy;
73. považuje za rozhodující pro ekonomickou, sociální a ekologickou budoucnost Unie, aby mladí lidé byli obeznámeni s vysokou úrovní požadovaného specializovaného a obecného vzdělání pro na jejich pozdější zaměstnání v průmyslu;
74. zdůrazňuje, že relativní neochotu zahajovat samostatnou výdělečnou činnost lze překonat vytvořením atraktivnějšího prostředí pro začínající podniky, integrovanějšími systémy podpory, jako je ENTRE:DI, a specifickými programy, jako je „Erasmus pro mladé podnikatele“;
75. vítá návrh Komise prozkoumat nové zdroje financování hlavních evropských infrastrukturních projektů a vyjadřuje podporu tomu, aby byly ve spolupráci

s Evropskou investiční bankou vytvořeny dluhopisy EU;

Spravedlivá hospodářská soutěž

76. je přesvědčen, že je zapotřebí dát evropské průmyslové politice k dispozici nástroje vnitřního trhu, a tak podpořit vznik velkých „evropských šampiónů“, jako jsou Galileo nebo SESAR, kteří vymezí v odvětví své činnosti globální referenční hodnoty; vyzývá EU, aby neukládala svým podnikům ve srovnání s podniky třetích zemí nadměrná asymetrická omezení;
77. zdůrazňuje, že je třeba, aby EU při vyjednávání dvoustranných a mnohostranných dohod se třetími zeměmi zajistila pro své podniky reciproční přístup k veřejným zakázkám a současně zlepšila účinnost využívání nástrojů na ochranu trhu malými a středními podniky v boji proti praktikám měnového, sociálního a ekologického dumpingu, pirátství, padělání zboží a nelegálního kopírování;
78. žádá EU, aby stejně jako Kanada, USA, Čína nebo Japonsko vyžadovala uvádět na některých produktech dovážených ze třetích zemí zemi původu, aby se na ně vztahovaly požadavky týkající se kvality a bezpečnosti v souvislosti s možností zpětného vysledování, stejně jako se vztahují na produkty vyrobené v EU;
79. zastává názor, že pro upevnění evropského průmyslu a zejména zvýšení konkurenceschopnosti podniků v rámci světové ekonomiky je nezbytné zavést evropská ustanovení týkající se označování původu (Made In); domnívá se, že by to umožnilo veřejnosti i zákazníkům učinit výběr na základě dobré informovanosti a podpořilo výrobu v Evropské unii, se kterou se v mnoha případech pojí pověst dobré kvality a náročných výrobních norem;
80. domnívá se, že nejlepším nástrojem pro snížení negativních dopadů CO₂ na životní prostředí by byla mnohostranná dohoda v oblasti změny klimatu, ale že hrozí, že taková dohoda nebude v blízké budoucnosti uzavřena; domnívá se proto, že by Evropská unie měla nadále zkoumat možnosti zavádět u průmyslových odvětví, v nichž skutečně dochází k úniku uhlíku, vhodné nástroje v oblasti životního prostředí, které by doplnily dražby povolenek na emise CO₂ v rámci systému ETS, a zejména „mechanismus pro zahrnutí uhlíku“ při dodržování pravidel WTO, neboť takový mechanismus by umožnil bojovat proti rizikům přenosu emisí CO₂ do třetích zemí;
81. trvá na tom, že by EU měla před vypracováváním svých politik prozkoumat praktiky hospodářských politik třetích zemí, a vyzývá zejména Komisi, aby jako kritérium posuzovala při sledování státní pomoci mezinárodní konkurenční postavení evropských podniků;

Kultura udržitelnosti pro průmysl

82. zdůrazňuje, že k tomu, aby průmysl zůstal v Evropě a dále se zlepšila jeho globální konkurenceschopnost, je třeba vytvořit správný rámec; domnívá se proto, že politiky EU je třeba založit na rozsáhlých posouzeních dopadu analyzujících všechny aspekty hospodářských, sociálních a environmentálních přínosů těchto politik;

83. požaduje, aby byly předloženy iniciativy EU, které identifikují prvky pohánějící růst, inovace a konkurenceschopnost v jednotlivých sektorech, a aby pro tato odvětví byla následně předložena silná, koordinovaná, technologicky neutrální a tržně založená politická řešení a nástroje, které by měly být plně využívány; domnívá se, že za tímto účelem je nutné ve vztahu k výrobkům dále rozvíjet ekonomicky výhodným způsobem předpisy, jako je směrnice o ekologickém designu, plně provést směrnici o označování produktů z hlediska energetické účinnosti a zavádět podnětné iniciativy, jako je např. iniciativa na podporu ekologických automobilů; požaduje v této souvislosti dlouhodobou kampaň o udržitelné spotřebě s cílem zvýšit povědomí a změnit chování, a tak podpořit nové inovační produkty a design;
84. je přesvědčen, že je třeba zachovat a posílit postavení Evropy v celosvětové průmyslové konstelaci, zejména s ohledem na vznik nových průmyslových příležitostí v návaznosti na investiční závazky EU např. v oblastech změny klimatu a energetiky, které vytvoří nové pracovní příležitosti na vysoce kvalifikovaných pozicích;
85. vyzývá Komisi, aby tuto průmyslovou politiku jasně začlenila do přípravy plánu pro nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050, do průmyslových iniciativ plánu SET a do vize 2050 v plánu pro Evropu méně náročnou na zdroje;
86. požaduje, aby bylo zachováno a rozšířeno tržně orientované financování inovací, jako je např. rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace (CIP);
87. zdůrazňuje, že je zapotřebí systematicky kontrolovat kvalitu veškerých nových právních předpisů a používat přitom tato kritéria:
- vědecké poradenství: kvalita důkazů a interpretace,
 - konzultace: dotazování na zkušenosti „uživatelů“ s platnými právními předpisy,
 - mezinárodní srovnávací analýza: porovnávání právních předpisů klíčových konkurujících zemí,
 - soulad návrhu se souvisejícími právními předpisy EU,
 - dosažené zjednodušení (včetně dobrovolných alternativ);
88. připomíná, že Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) se stal zásadním nástrojem pomoci komunitám při transformaci z nekonkurenceschopných průmyslových odvětví na odvětví udržitelná; zdůrazňuje, že EFG by měl působit i nadále a v případě potřeby by měl být rozšířen;
89. požaduje, aby bylo vyvinuto větší úsilí s cílem překonat stávající problémy a vytvořit co nejrychleji jednotný patent Společenství, který poskytne vysoce kvalitní právní ochranu s malými náklady, a harmonizovaný evropský systém urovnávání sporů ohledně patentů, aby se zlepšily rámcové podmínky pro průmyslové a duševní vlastnictví a posílila právní jistota i boj proti padělání při zachování minimálních administrativních nákladů zejména pro malé a střední podniky; vítá výraznou podporu rozhodnutí Komise zahájit v roce 2011 postup posílené spolupráce na jednotném patentu EU ze strany

Rady; dále vyzývá k reformě metod normalizace (především v odvětví informačních a komunikačních technologií), které by měly být otevřené, transparentní a založené na principu interoperability a měly by zajistit konkurenceschopnost evropského průmyslu; domnívá se, že posílení mezinárodních normalizace zajistí Evropě vůdčí pozici na poli technologií;

90. konstatuje, že pro konkurenceschopnost a růst evropského průmyslu je zásadní dokončení vnitřního trhu; zdůrazňuje, že evropský průmysl potřebuje odpovídající rámec pro vytváření a vývoj zboží a služeb na evropské úrovni a v této souvislosti vítá návrhy obsažené v aktu o jednotném trhu; vyzývá Komisi, aby v rámci aktu o jednotném trhu určila rozsah harmonizace, jejímž cílem je zvýšit účinnost, a posílení správy, zejména v oblasti DPH, práv duševního vlastnictví a patentu EU, celosvětové normalizace, označování a specifických odvětvových norem;
91. vyzývá členské státy, aby hrály aktivnější úlohu při řízení jednotného trhu pomocí lepší spolupráce mezi vnitrostátními orgány a posíleného provádění, uplatňování a dodržování předpisů v oblasti jednotného trhu v praxi; žádá členské státy, aby snížily transakční náklady prostřednictvím doplňkových opatření zaměřených např. na účinnější elektronickou veřejnou správu;
92. zdůrazňuje, že veřejné orgány musí podporovat rozvoj klíčových technologií a že je nezbytné urychlit vypracovávání norem, neboť to má zásadní význam pro zachování konkurenceschopnosti průmyslu EU a podporu nového růstu, což platí zejména pro vypracovávání norem podněcujících inovace, jejichž prostřednictvím lze najít řešení pro nové environmentální a společenské problémy;
93. zdůrazňuje, že je nezbytné zohlednit zvláštní rysy malých a středních podniků a podniků řemeslné výroby v evropském systému pro normalizaci, zejména pokud jde o snížení nákladů na přístup k normám, šíření norem (zveřejňováním shrnutí) a poskytování finanční podpory; zdůrazňuje klíčovou úlohu, kterou musí hrát vnitrostátní normalizační orgány při podporování a posilování účasti malých a středních podniků a podniků řemeslné výroby na postupu normalizace při zohlednění zásady delegování pravomocí vnitrostátních orgánů;
94. zdůrazňuje, že je třeba přihlídnout k aspektům, jež v současnosti nepokrývá evropské patentní právo, jako jsou např. „obchodní tajemství“, a umožnit tak evropskému průmyslu, aby mohl po vzoru USA a Japonska požívat v souvislosti s produkty a postupy opravdové ochrany práv duševního vlastnictví;
95. připomíná, že ke zvýšení konkurenceschopnosti a technologické vedoucí pozice evropského průmyslu je žádoucí:
 - vzít jako základ evropský systém normalizace (ESS), jehož výhody již byly prokázány, a konsolidovat jej tak, aby co nejúčinněji odpovídal potřebám inovačního podnikání zejména malých a středních podniků,
 - zvýšit účast podniků, zejména malých a středních, v normalizačním procesu a zajistit vysokou míru podpory norem;

96. zdůrazňuje, že plné uskutečnění vnitřního trhu stále skýtá obrovský potenciál ke zlepšení výkonnosti evropského průmyslu, a žádá Komisi a členské státy, aby urychleně odstranily zbývající překážky a bariéry bránící vnitřnímu trhu;
97. vyzývá členské státy, při vědomí skutečnosti, že restrukturalizace je primární odpovědností společností a sociálních partnerů, aby ustanovily pracovní skupiny pro dozor nad restrukturalizací, které budou dohlížet na procesy restrukturalizace a zajistí hladkou hospodářskou transformaci například prostřednictvím zlepšení mobility na trhu práce, rekvalifikace a dalších opatření, která by mohla poskytnout podnikům i zaměstnancům inovační a udržitelné alternativy; vyzývá ke zvýšení role evropských strukturálních fondů, výzkumu a vývoje při podpoře procesů restrukturalizace;
98. vyzývá k obnovení investic do pracovní síly v evropských průmyslových odvětvích a k tomu, aby byl kladen velký důraz na odvětvový sociální dialog umožňující čelit strukturálním změnám způsobeným globalizací a dále na podporu hospodářství účinně využívajícího zdroje i energii; vybízí sociální partnery v odvětvích, kde dochází k poklesu zaměstnanosti, aby řešili problémy včas a podpořili jak jednotlivé pracovníky, tak i odvětví procházející obdobím transformace; podtrhuje význam bezpečného přechodu prostřednictvím fungujících systémů sociálního zabezpečení, jelikož tak lze pomoci jednotlivcům přesunout se do odvětví, v nichž jsou vytvářena pracovní místa;
99. vyzývá Komisi, aby se ujala iniciativy a navrhla opatření, která usnadní přechod mezi zaměstnáními, sníží sociálních nerovnosti a podpoří Agendu důstojné práce MOP a aby využila zásad zaměstnanosti EU k tomu, aby upřesnila způsoby zabezpečení v průběhu celého postupu každého typu přechodu mezi zaměstnáními;
100. žádá Evropskou komisi, aby spolu s evropskými radami zaměstnanců hrála aktivnější roli při restrukturalizaci podniků; domnívá se, že pokud dochází k restrukturalizaci, je třeba dát Evropské komisi co nejdříve k dispozici všechny relevantní informace, aby mohla vůči členským státům plnit svou úlohu evropského prostředníka a koordinátora; zastává názor, že se tak rovněž zlepší pozice Komise při prověřování a posuzování způsobů, jak je využívána státní podpora na pomoc při restrukturalizaci;
101. vyzývá k důkladnému posouzení a reformě Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci s cílem urychlit přístup k tomuto fondu a požaduje zvýšení jeho rozpočtu v dalším finančním výhledu; dále navrhuje, aby byl zřízen Evropský fond pro přizpůsobení v oblasti životního prostředí;
102. zdůrazňuje, že celosvětová hospodářská krize má dopad na míru zaměstnanosti v celé Evropě, čímž se zhoršují sociálně-ekonomické výhledy EU a dochází k nárůstu regionálních rozdílů; zdůrazňuje v tomto ohledu, že soutěživé, diverzifikované, spravedlivé a udržitelné průmyslové odvětví, které se opírá o dynamické a konkurenceschopné malé a střední podniky, má zásadní význam pro budoucnost pracujících v rámci celé Evropy; doporučuje náležitě využít zkušeností a schopností starších pracovníků s cílem připravit půdu mladým generacím;
103. uznává, že existují regionální rozdíly v úrovni průmyslového rozvoje, především tam,

kde probíhají procesy deindustrializace v nových členských státech, a požaduje, aby tyto státy byly rovněž zapojeny do nové udržitelné průmyslové politiky a aby byly vyčleněny prostředky ze strukturálních fondů na posílení územní soudržnosti;

104. zdůrazňuje velký význam malých a středních podniků pro rozmanitost průmyslu, zejména v souvislosti se zajištěním dlouhodobých pracovních příležitostí na regionální úrovni a při zachování hospodářské a tvůrčí vitality i vysoké úrovně růstu, a vyzývá Komisi:

- aby více zohledňovala odlišné charakteristiky malých a středních podniků a specifické potíže, kterým musí čelit, a to tak, že bude vyžadovat provádění iniciativy na podporu malých a středních podniků („Small Business Act“), vypořádá se s nedostatky v uplatňování již schválených obecných doporučení, bude uplatňovat vhodná konkrétní opatření jako např. omezování a zjednodušování administrativní zátěže (i dalších aspektů regulační zátěže, např. nákladů na plnění požadavků) a bude důsledně uplatňovat test dopadů na malé a střední podniky, aby se pro ně nakonec dosáhlo dostatečného pokroku;
- aby podporovala malé a střední podniky v přístupu ke službám ve výzkumu a kvalifikačním prostřednictvím vysokoškolských konsorcií a nadací, struktur plnicích „úlohu prostředníka“ mezi výzkumem a trhem;
- aby nezapomínala na otázku statutu evropské soukromé společnosti, která byla mnohaletým klíčovým tématem v rámci evropské diskuse;
- aby se i nadále zasazovala za lepší přístup malých a středních podniků k možnostem financování, zejména aby vytvářela efektivní možnosti získávání rozvojového kapitálu, aby v rámci utváření nové architektury finančních trhů zlepšila možnosti krátkodobého i dlouhodobého financování malých a středních podniků a posílila ty zdroje financování, které tyto podniky upřednostňují; aby zpřístupnila trhy a vytvořila spravedlivé předběžné podmínky pro hospodářskou soutěž umožňující většímu počtu podnikatelů a malým podnikům rozvinout se a formovat do společností s působností po celé Evropě;
- aby přezkoumala definici malých a středních podniků užívanou v EU za účelem zajištění její flexibility v konkrétních průmyslových odvětvích, kde malé a střední podniky nesplňují prahové hodnoty prodeje a zaměstnanosti v souvislosti se zvláštní tržní strukturou, avšak jejich charakteristika odpovídá podnikům střední velikosti - jakákoli změna definice malých a středních podniků by však neměla poškodit její funkčnost;
- aby rozvinula poskytování poradenství malým a středním podnikům v oblasti vývozu, zejména s ohledem na získání přístupu na trhy zemí, které nejsou členy EU, dále aby zajistila dlouhodobé působení na těchto trzích, chránila práva duševního vlastnictví a plně využila jejich finančních a technologických hodnot;
- aby posílila opatření vztahující se k zahraniční činnosti s cílem zvýšit konkurenceschopnost malých a středních podniků a jejich připravenost na

vnitrostátní a celosvětový trh;

- aby zvýšila účast malých a středních podniků v rámcových programech pro výzkum a vývoj zjednodušením příslušných postupů a vytvořením efektivnějšího informačního a podpůrného systému na místní úrovni;
 - aby zaváděla projekty, které usnadní vytvoření sítí mezi malými a středními podniky a velkými společnostmi v rámci celého hodnotového řetězce;
 - aby zajistila nástroje podporující rozvoj a růst malých a středních podniků inovativních v oblasti ekologie, a stejně tak rozvoj a růst ekologických průmyslových parků;
 - aby přezkoumala, zda středně velké a rodinné podniky, které nesplňují kritéria současné definice malých a středních podniků, mají dostatečnou schopnost využít stávající a budoucí finanční příležitosti pro výzkum a vývoj určené zejména malým a středně velkým podnikům;
 - aby zajistila sblížení mezi nabídkou a poptávkou ve vztahu k patentům, zejména u malých a středních podniků, a snížila náklady na přístup k normám pro malé a střední podniky;
105. domnívá se, že je nezbytné zrevidovat evropskou směrnici o převzetí nabídek, aby měla EU k dispozici nástroje umožňující čelit projektům, které by mohly z průmyslového, hospodářského a sociálního hlediska uškodit sociální soudržnosti a stabilitě mezinárodního trhu; dále se domnívá, že Unie musí být schopna čelit nabídkám převzetí od společností, které nejsou společensky odpovědné nebo nesplňují požadavky na řádnou správu, společně s nabídkami převzetí v oblastech, které členské státy považují za strategicky významné v souladu s mezinárodními závazky Evropské unie;
106. vyzývá ke zlepšení rozvoje partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem;
107. zastává názor, že za účelem dosažení cílů strategie Evropa 2020 a cílů v oblasti klimatu a energie do roku 2020 je potřeba nahlížet na politiku podpory v jednotlivých odvětvích nejen z hlediska práva hospodářské soutěže, ale v zájmu Evropy musí být proaktivně a transparentně využívána v souladu s jasnými pravidly k posilování inovací, konkurenceschopnosti, uvádění udržitelných výrobků na trh či při restrukturalizacích; staví se proti konkrétním plánům vnitrostátní pomoci, které nerespektují pravidla a vytvářejí tak nerovné podmínky hospodářské soutěže;
108. domnívá se, že politika hospodářské soutěže musí dodržovat pravidla vnitřního trhu, ale současně musí naplňovat potřeby ambiciózní průmyslové politiky;
109. zdůrazňuje, že udržitelného a spravedlivého rozvoje v rámci průmyslového odvětví mohou členské státy lépe dosáhnout prostřednictvím zásady reciprocity obchodních politik; konstatuje, že na regionální síť a na konkurenceschopná seskupení by neměly mít negativní dopad rozdílná obchodní pravidla a ustanovení, která ovlivňují zejména malé a střední podniky;

110. zdůrazňuje to, co již bylo vyzdviženo v mnoha nedávných studiích: totiž, že pomoc jednotlivým odvětvím podporuje růst, vyhovuje-li ochraně hospodářské soutěže v příslušných odvětvích a je-li její poskytování propojeno s mechanismy tak, aby se zajistilo, že neefektivní projekty neobdrží další finanční podporu; naléhavě vyzývá, aby poskytování takové pomoci systematicky podléhalo podmínce, že podporované činnosti setrvávají v EU minimálně po dobu pěti let a po dobu deseti let v případě činností spojených s výzkumem a vývojem;
111. připomíná v této souvislosti, že evropské podnikatelské provozy musí být mezinárodně konkurenceschopné, zejména v oblasti klíčových podpůrných technologií;
112. věří, že volný obchod je stále klíčovým milníkem pro hospodářský růst v Evropě a proto požaduje, aby budoucí mnohostranné i dvoustranné obchodní dohody byly koncipovány tak, aby tvořily součást průmyslově politické strategie založené na spravedlivé globální hospodářské soutěži a reciprocitě ze strany evropských obchodních partnerů; zastává názor, že aby bylo možné zohlednit princip udržitelného rozvoje, musí být do obchodních dohod začleněna sociální problematika a problematika životního prostředí; domnívá se, že je třeba zajistit, aby evropská průmyslová odvětví nebyla ohrožována nekalými praktikami, jak se nyní děje v odvětví solární energie; připomíná, že dialogy o právních předpisech s hlavními obchodními partnery musí být posíleny s cílem předcházet obchodním překážkám a dosáhnout jejich odstranění; vyzývá Komisi, aby přísně sledovala právní předpisy v oblasti životního prostředí, měnové a devizové politiky, pravidla pro poskytování státní podpory a další podpůrné programy přijaté třetími zeměmi, které konkurují EU; vyzývá k ustanovení strategie EU pro přímé zahraniční investice v souvislosti s nově vznikajícími trhy, aby byl umožněn lepší přístup na nové trhy a podpořila se místní produkce;
113. domnívá se, že obchodní politika EU v multilaterálním rámci WTO a transparentního a účinně regulovaného trhu vyžaduje výkonnou výrobní základnu podpořenou vhodnými odvětvovými politikami a orientaci na růst a udržitelný rozvoj;
114. domnívá se, že hospodářské oživení podpořené rozhodnutími, jež EU přijala spolu s členskými státy, otevře nové možnosti pro evropské podniky, jež musí stále více soutěžit na otevřených a transparentních světových trzích;
115. domnívá se také, že by se v rámci hlavních směrů průmyslové politiky EU měla zvážit otázka větší jednotnosti celních kontrol jakožto nezbytného nástroje pro boj proti padělatelství a na ochranu evropských spotřebitelů; je toho názoru, že průmyslová politika by měla zaručit také sjednocení systémů výběru cla v zemích na hranici EU, aby nedocházelo k vytváření nerovností a k poškozování dovozců a aby nebyl narušován rozvoj evropské průmyslové struktury.
116. zdůrazňuje rozhodující význam volného obchodu pro rozvoj evropského průmyslu;

117. žádá Komisi, aby se základem pro plánování konkrétních právních nástrojů na podporu obchodu EU staly hlavní směry evropské průmyslové politiky.
118. žádá Komisi, aby její právní návrhy nejenže vedly ke zlepšení výsledků průmyslu EU v oblasti ochrany životního prostředí, ale aby také pro výrobky z Evropské unie i pro výrobky dovezené na jednotný trh EU zajistila stejné ekologické normy a aby se soustředila nejen na stanovení těchto pravidel, ale také na jejich dodržování;
119. žádá Komisi, aby uskutečnila cíle stanovené ve sdělení „Globální Evropa“ a v chystaném sdělení o politice obchodu, zejména prostřednictvím nového ambiciózního přístupu na trh v rámci jednacího kola v Dohá, včetně odvětvových dohod, např. o chemikáliích a strojních zařízeních;
120. žádá, aby byly zachovány účinné nástroje na ochranu obchodu, které budou působit proti nekalým obchodním praktikám, jako jsou dvojí ceny u dodávek surovin nebo subvence v domácím výrobním odvětví;
121. zdůrazňuje, že při obnově průmyslu je nutné využívat myšlenky a schopnosti jeho zaměstnanců, a proto upozorňuje, že by toto zapojení zaměstnanců mělo být co největší;
122. žádá Komisi, aby vytvořila právní rámec pro přeshraniční kolektivní vyjednávání s cílem přispět k vymahatelnosti přeshraničních dohod a řešit otázky související s organizací práce, odbornou přípravou a pracovními podmínkami a podmínkami zaměstnávání;
123. zdůrazňuje, že stanovení a provádění průmyslové politiky v EU musí nutně doprovázet zohledňování podmínek, jimiž se řídí likvidace a ukládání průmyslového odpadu, zejména v případě toxického odpadu, aby se zajistilo, že průmyslový odpad se nestane environmentální, ekonomickou nebo sociální zátěží pro komunity žijící jak v EU, tak ve třetích zemích;
124. zdůrazňuje, že účinný dohled v rámci vnitřního trhu má zásadní význam pro ochranu evropského průmyslu před nekalou konkurencí; vyzývá Komisi, aby předložila ambiciózní návrhy na reformu stávajícího systému dohledu nad trhem a posílila úlohu EU při koordinaci vnitrostátních orgánů pověřených dohledem nad trhem a celních orgánů, přičemž musí dbát na to, aby byly ve všech členských státech dostupné odpovídající prostředky;
125. vyzývá Komisi, aby pokračovala ve strategii pro zlepšení právní úpravy a zlepšila dohled nad jednotným trhem, a to zejména vytvořením systému jednoho kontaktního místa a podporou přeshraničních elektronických řešení administrativy, a aby současně zohlednila konkrétní potřeby malých a středních podniků;

126. konstatuje, že nárůst stínového hospodářství a nehlášených činností v době krize představuje závažné narušení hospodářské soutěže; žádá příslušné správní orgány členských států, aby přijaly nezbytná opatření pro boj proti tomuto jevu;
127. zdůrazňuje, že pro zvyšování hospodářského růstu a rozvoje je třeba příspěvků zaměstnanců;

Konkrétní průmyslová odvětví

128. je přesvědčen, že současně s horizontálním přístupem je třeba zahájit iniciativy zaměřené na konkrétní odvětví, aby se nadále posílila modernizace, zvýšila konkurenceschopnost a udržitelnost jednotlivých odvětví, jejich dodavatelské řetězce a s nimi spojené služby prostřednictvím sdílení osvědčených postupů, stanovování norem, srovnávání a podobných „měkkých“ nástrojů vytváření politik; požaduje, aby:
- byla zavedena doporučení stávajících přístupů v rámci jednotlivých odvětví (pracovní skupiny, orgány na vysoké úrovni, technologické a inovační platformy jako např. Cars 21) způsobem, který se přizpůsobí potřebám specifických odvětví, které Komise a všechny zúčastněné strany rozvinuly srovnatelným způsobem, a aby byly zavedeny nové odvětvové iniciativy v dalších příslušných odvětvích,
 - bylo zabezpečeno testování udržitelnosti přístupů v rámci jednotlivých odvětví v souladu s cíli politik EU v oblasti klimatu a energetiky a s ambiciózními cíli v oblasti účinnosti zdrojů,
 - bylo možné brát v potaz celou škálu možných politických opatření včetně měřítek a norem, udržitelného výzkumu a vývoje a inovačních snah,
 - se pozornost zaměřovala především na klíčová odvětví evropského průmyslu a ta odvětví, která čelí zásadním společenským výzvám, ale zároveň mají potenciál pro podnikání a vytváření pracovních míst;
 - byl kladen důraz na vzájemnou kompatibilitu různých druhů technologií zasahujících do různých oblastí a na sbližování dotčených odvětví, které je možné díky přechodu na digitální ekonomiku;
 - byl podporován rozvoj nových činností, jako jsou obnovitelné zdroje energie a kreativní odvětví, neboť se jedná o odvětví, v nichž má EU komparativní výhodu a která mají potenciál vytvářet velké množství pracovních míst;
 - Komise pravidelně informovala prostřednictvím zpráv o dosaženém pokroku;
129. domnívá se, že průmyslová politika EU by měla být rovněž založena na prakticky zaměřených projektech, které přinesou hmatatelné výhody pro evropské podniky a občany, jako jsou např. projekty GMES, Galileo a ITER;

130. poznamenává, že evropský průmysl je stále závislejší na poskytování služeb podnikům, a že je tedy nezbytné věnovat zvláštní pozornost všem hlavním článkům výrobního řetězce; v této souvislosti vítá skutečnost, že Komise vyjádřila ochotu přiznat těmto vzájemným vazbám větší význam;
131. znovu potvrzuje potřebu rychlého pokroku pokud jde o propojení evropského obchodního rejstříku, které by umožnilo transparentní a důvěryhodné informování nejen výrobců, ale i spotřebitelů;
132. zdůrazňuje význam cestovního ruchu v Evropské unii – přední světové turistické destinace – a v některých regionech, v nichž představuje základní pilíř hospodářské činnosti; podporuje strategii Evropské komise pro zlepšení konkurenceschopnosti cestovního ruchu prostřednictvím opatření týkajících se kvality, udržitelnosti a posílení image Evropy jako turistické destinace;
133. vyzývá Komisi, aby respektovala plány a závěry vyvinuté v rámci přístupů k jednotlivým odvětvím; domnívá se, že tyto plány poskytují průmyslu dlouhodobou jistotu plánování a jsou cenným nástrojem pro zachování konkurenceschopnosti;

Odpovědnost

134. zastává názor, že evropský průmysl a zúčastněné strany by měly zvýšit své investice, zapojení v rámci podniků, společnosti i životního prostředí a úzce spolupracovat s cílem vytvořit příznivé rámcové podmínky; zastává názor, že průmysl by měl nadále investovat a vyrábět v Evropě, pokračovat svým výzkumným úsilím a směřovat k udržitelnému růstu, inovacím a zaměstnání za spravedlivou odměnu; domnívá se, že průmysl má hrát svou roli ve vývoji nové kultury kvalifikací a nabízet dobré možnosti kvalitní odborné přípravy, ještě více udržitelných inovací výrobků a procesů a měl by uzavírat strategická partnerství v rámci Evropy, kde je to možné;
135. vyzývá Komisi a členské státy, aby vypracovaly nové přístupy ke sledování a budování nové infrastruktury a aby je uplatňovaly s cílem zvýšit zapojení občanů, za účelem rychlého vytvoření infrastruktury, která je nezbytná k udržitelnému obnovení průmyslové základny (např. inteligentní sítě, větrné elektrárny, nové železniční tratě);
136. je přesvědčen, že světová hospodářská krize jasně ukázala, jak je nezbytné, aby společnosti jednaly s náležitou péčí a v souladu se zásadami sociální odpovědnosti podniků co se týče řádné správy a řízení společností, respektu k životnímu prostředí a k sociální angažovanosti;

Regiony

137. zdůrazňuje, že regionální struktury významným způsobem přispívají k posílení průmyslu v Evropě; domnívá se, že uskupení pro konkurenceschopnost a inovační sítě (podniky, univerzity, výzkumná centra, technologické služby, vzdělávací instituty atd.) i vzájemné propojení jednotlivých podniků (řetězce tvorby přidaných hodnot a synergie) s dalšími aktéry jsou zásadní pro investiční rozhodnutí; z tohoto důvodu zastává názor, že je třeba, aby:

- se dostalo lepší podpory inovativním uskupením a sítím, zejména evropským uskupením pro konkurenceschopnost a novým inovačním partnerstvím, která mají vzniknout v roce 2011 v rámci iniciativy „Unie inovací“ především pak v oblasti klíčových podpůrných technologií, a podnítilo se tak předávání znalostí a výsledků výzkumu koordinovaným způsobem, jakož i zlepšování kvalifikací a infrastruktury, což by mělo rovněž být prioritou Evropského fondu pro regionální rozvoj,
 - EU byla nápomocna regionálním sítím a venkovským regionům při podporování jejich průmyslové základny,
 - uskupení a sítě byly „zastřešeny“ evropskými platformami, čímž se posílí jejich podpora,
 - se podporovaly iniciativy, jako „Pakt primátorů“ a „Inteligentní města“, jelikož z nich mají prospěch i malé a střední podniky a průmysl,
 - Evropská investiční banka posílila propojení průmyslové politiky a územní soudržnosti;
138. uznává, že evropský průmysl přispívá k cíli sociálně-ekonomické a územní soudržnosti, a domnívá se, že prosperující průmysl je zásadní podmínkou pro hospodářský růst a sociální stabilitu regionů EU;
139. proto vyzývá k jednotnému využívání a obohacování vědeckých a technologických schopností, kterými regiony již disponují zejména v oblasti klíčových technologií, a k většímu důrazu na politiky týkající se hospodářských uskupení;
140. poukazuje na to, že postupné zavádění digitálních infrastruktur a inovačních technologií má zásadní význam pro zvýšení konkurenceschopnosti regionů a průmyslových odvětví EU, že sektor informačních a komunikačních technologií (IKT) hraje klíčovou roli pro zvýšení produktivity ostatních odvětví průmyslu, že moderní komunikační struktury s vysokou přenosovou kapacitou by měly být instalovány zejména v regionech s nedostatečným pokrytím, že toto opatření by mohlo pomoci vytvořit prostředí příznivé pro veřejné i soukromé investice a také, což je důležité, napomáhat zvyšování kvality počítačové gramotnosti podniků;

o

o o

141. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a členským státům.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

POHLED NA EVROPSKÝ PRŮMYSL

průmysl EU vytváří přibližně třetinu hrubé přidané hodnoty vzniklé v EU, přičemž téměř tři čtvrtiny evropského vývozu tvoří průmyslové zboží, v průmyslu je zaměstnána třetina pracovníků. a celkově představuje zdroj obživy pro 57 milionů lidí.

Pokud vezmeme v potaz jeho multiplikační efekt, kdy každé pracovní místo v průmyslu vytváří další dvě pracovní místa v souvisejících službách, je jeho vliv na zaměstnanost ještě významnější.

Průmysl v EU27 (Eurostat)

	<i>Procento hrubé přidané hodnoty (rok 2008)</i>	<i>Zaměstnanost (2008) procento z celkového počtu v milionech</i>		<i>Počet podniků v tisících (rok 2007)</i>
Těžba a dolování	1	0,4	0,8	21,4
Výroba	16,8	16,8	37,0	2 323
Zásobování elektrickou energií, plynem a vodou	2,3	0,8	1,7	36,0
Stavebnictví	6,4	8,4	17,0	3 090
CELKEM	26,5	26,4	56,5	5 470,4

ZNOVUOBJEVENÍ PRŮMYSLU V EVROPĚ

Nedávná hluboká hospodářská krize zasáhla evropský průmysl. Zároveň také prokázala důležitost průmyslu pro ekonomiku EU a odhalila, že nebylo dost učiněno pro to, aby v současné situaci plně výzev byly komplexně zohledněny jeho potřeby. V porovnání se stále diskutovanými odvětvími financí a služeb je průmysl v současnosti často na druhém místě. Průmyslová politika EU se často řídila názorem, že trhy by se měly regulovat samy a tato strategie byla uskutečňována prostřednictvím jednotlivých opatření téměř bez koordinace napříč členskými státy. Tato opatření představovala převážně odezvy na změny situace a málokdy byla výsledkem předchozí analýzy.

SOUČASNÉ VÝZVY

Průmysl již před začátkem krize procházel procesem restrukturalizace. V současnosti stojí před řadou vzájemně provázaných výzev.

- Průmysl byl průběžně a hluboce ovlivňován stále se zrychlujícím sledem změn ve vývoji globální ekonomiky. Rozdíly mezi rozvinutými a rozvojovými zeměmi a odvětvími, které tradičně ovládaly, se denně mění v důsledku sílící hospodářské

soutěže. Poptávky na celosvětovém trhu se rychle vyvíjejí, a podniky se proto musí přeorientovávat, restrukturalizovat a měnit své zaměření. Nová mezinárodní dělba práce s rychle rostoucími ekonomikami, jako jsou Čína, Indie, Brazílie a Rusko, zvyšuje globalizační tlaky.

- b) Probíhá nová forma globalizace, která se vyvíjí směrem ke globální společnosti založené na znalostech, ve které inovace a výzkum vystřídají lidskou sílu a manuální práci jako hnací motor růstu a hospodářské soutěže.
- c) Změna klimatu je nezvratná a nesporná. Překotná globální hospodářská soutěž zásadně vyčerpala všechny zdroje. Vzhledem k tomu, že je nutné zmírnit změnu klimatu a chránit biologickou rozmanitost, přičemž zatím dochází k spotřebovávání surovin a růstu poptávky, je třeba, aby se průmysl přiklonil k výrobě s nulovými emisemi uhlíku a efektivním využitím zdrojů.
- d) Demografické změny zásadně mění charakteristiky spotřebitelů i výrobců. Stálé zvyšování věkového průměru vyžaduje nové výrobky, způsoby dopravy a organizaci práce. Nastane nedostatek kvalifikovaných pracovních sil.
- e) Rychlá urbanizace staví mimo jiné mobilitu, stavebnictví a logistiku před nové výzvy.

POSÍLENÍ SPOLEČNÉHO PŘÍSTUPU K PRŮMYSLOVÉ POLITICE

Strategie Evropa 2020 poprvé uznává potřebu nového přístupu tím, že uvádí stěžejní iniciativu k tomuto tématu. Je načase, aby EU plně využila všechny možnosti udržitelné obnovy a dalšího rozvoje průmyslové základny s kvalitními pracovními místy. Evropský průmysl by si měl udržet vedoucí pozici v klíčových odvětvích a nikoli se nechat vést. Je čas, aby EU určila svou vlastní cestu pro průmysl budoucnosti. EU musí zajistit, že přidané hodnoty budou vytvářeny uvnitř jejích hranic.

Je jasné, že úspěšná průmyslová politika musí stát na obou následujících pilířích:

- nová architektura finančního odvětví
- výrazná koordinace hospodářských, daňových rozpočtových politik na makroekonomické úrovni s cílem zajistit růst a zaměstnanost bez daňového dumpingu (např. harmonizace daně z příjmu právnických osob)

Selhání paradigmatu samoregulace finančních trhů musí vést ke komplexnímu novému regulačnímu rámci, který bude schopen navrátit finanční systém k jeho základní funkci, tedy k účinnému investování úspor, což je obzvláště důležité pro průmysl a MSP.

Je třeba využít možnosti, které skýtá článek 173 Smlouvy o EU. Je také nutné, aby EU a členské státy společně rozvinuly ucelenou a jednoznačnou průmyslovou politiku a zároveň i jasnou strategii a ukazatele, aby bylo možné zajistit úspěch a sledovat jej. Různé tendence v rámci průmyslové politiky (protekcionismus, řízení, pobídky, konkurenceschopnost) nesmí být neřizené.

NOVÁ INTEGROVANÁ A UDRŽITELNÁ PRŮMYSLOVÁ POLITIKA V EU

Průmyslová politika EU by se měla zaměřit jak na udržitelnou, ekologicky účinnou a celosvětově konkurenceschopnou obnovu průmyslové základny, tak na udržitelný přechod od průmyslu zaměřeného převážně na výrobu k průmyslu založenému na znalostech. Je nezbytné integrovat všechny politiky EU a propojit všechny jejich aspekty s dopadem na průmysl. To vyžaduje novou dimenzi spolupráce v rámci Komise a spolupráci se všemi aktéry.

Zpravodaj zastává názor, že nový přístup k průmyslu v Evropě musí zahrnovat 15 klíčových „milníků“:

1) Vytvoření inovačního řetězce

Potřebujeme výzkum, vývoj inovací a jejich aplikaci se vztahem k průmyslu – celý inovační řetězec. Inovace znamená více než obnovu technologií: zahrnuje také inovaci organizace, obchodních modelů, designu výrobků a jejich kvality. Abychom inovace podpořili, musíme vytvořit rámec, který pro ně bude příznivý ve vztahu k normám, standardům, patentům a ochraně práv duševního vlastnictví. Je třeba klást důraz na nové základní technologie uplatňované v různých odvětvích (např. informační a komunikační technologie, mobilitu, energetiku, biotechnologie a nanotechnologie) a soustavně je používat. Potřebujeme ucelené strategie, které umožní sblížení a spolupráci mezi různými inovačními odvětvími. Politika inovací v EU by se měla zaměřovat na mezery v hodnotovém řetězci. Je třeba nalézt nová řešení pro hlavní oblasti budoucnosti jako je udržitelnost, demografické změny a urbanizace.

2) Zvyšování účinnosti využití zdrojů

V minulých desetiletích se mnohem rychleji rozvíjela produktivita práce než produktivita zdrojů (energetických a materiálových). V průmyslových odvětvích představují náklady na pracovní sílu přibližně 20 % a náklady na zdroje 40 %. Strmý nárůst produktivity zdrojů založený na normách EU, pobídkách, společných a podnikových cílech a usilující o použití systémů založených na nejlepších dostupných technologiích posiluje udržitelnost a celosvětovou konkurenceschopnost evropského průmyslu, poskytuje mu zároveň výhled na nové trhy v globálních hodnotových řetězcích a zachovává pracovní místa v Evropě. Společnosti by v rámci povinných zpráv o udržitelnosti měly vypočítat svou „ekologickou zátěž“.

3) Jasně cíle pro výrobky vzniklé udržitelným způsobem

Udržitelná výroba musí být posílena prostřednictvím koordinovaných, ekologicky inovativních výrobních norem založených na analýzách životních cyklů (např. směrnice o ekodesignu, normy pro stavby a automobily).

4) Využívání veřejných zakázek

Veřejné zakázky by měly být využívány jako nástroje pomocí nichž budou jak do veřejných, tak soukromých sektorů zaváděny nové výrobky a služby vzniklé udržitelným způsobem. Je

třeba důsledně využívat možností, které skýtá směrnice 2004/18¹. Navíc je potřeba lépe orientovat veřejné výdaje na investice do budoucnosti, především na podporu hospodářství založeného na znalostech a inovací v průmyslu.

5) Rozšíření výroby čisté energie

Energetika a průmyslová politika jsou úzce propojeny. Dobré zásobování energií je nezbytné a energie z obnovitelných zdrojů představuje nový rostoucí trh, který vytváří nová kvalitní pracovní místa. Průmyslová politika vyžaduje dlouhodobou energetickou politiku, jejíž součástí bude politika v oblasti změny klimatu, která zajistí přijatelné ceny energií a zabezpečí zásobování, přičemž se vyhne úniku uhlíku.

6) Přesvědčivá strategie v oblasti surovin

Evropský průmysl je závislý na spolehlivém přístupu k surovinám, což je stále problematičtější. Mimo spravedlivého zajištění dostatečných dodávek zdrojů je zároveň potřeba rozvinout řádnou politiku tak, aby byl velký podíl již existujících zdrojů recyklován (tj. směrnice OEEZ) a aby byl zastaven vývoz odpadu, což je nutné podpořit výzkumem a vývojem. Je třeba se průběžně vypořádávat s překážkami bránícími spravedlivému mezinárodnímu obchodu s klíčovými průmyslovými zdroji.

7) Přetváření obchodu a zajištění soužití výhodného pro všechny a udržitelné výroby

Politika mezinárodního obchodu představuje bezpochyby hlavní aspekt udržitelné výroby. Obchod není samoúčelným cílem, ale je součástí průmyslové strategie. Obchodní politika by měla poskytovat přístup ke klíčovým a rostoucím trhům na základě, který bude spravedlivý pro všechny. Mnohostranný obchodní systém založený na pravidlech stanovených Světovou obchodní organizací a rozhodování sporů v jeho rámci je nejúčinnější a nejuznávanější způsob řízení a rozšiřování obchodních vztahů transparentním způsobem. Udržitelná výroba vyžaduje vhodné pracovní prostředí, finanční odměnu i povinné normy ve vztahu k životnímu prostředí. Tyto skutečnosti by měly být uváděny v obchodních smlouvách.

8) Náčrt povinné průmyslové politiky jednotlivých odvětví

Přístupy v různých sektorech (pracovní skupiny, poradní výbory na vysoké úrovni, inovační platformy jako např. LeaderShip, Cars 21, ICT Task Force, High Level Group Chemical Industry) by měly dostat přesně definovaný rámec a strategický obsah společně s posouzením dopadu na odvětví a s akčními plány tak, aby posílily udržitelný rozvoj.

9) Zapojení MSP

MSP jsou páteří evropského průmyslu, a proto by měly být posíleny pomocí lepšího přenosu technologií, přístupem k financování v podobě bankovních půjček, rizikového kapitálu, ale i pomocí financování ze zdrojů Společenství prostřednictvím rámcových programů. Navíc je třeba povzbudit MSP, aby se účastnily veřejných zakázek a měly by být vytvořeny lepší podmínky pro jejich internacionalizaci.

¹ Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114-240

10) Rozvoj místních oblastí činnosti

Politika EU by měla více podporovat inovační seskupení tak, aby se koordinovaným způsobem rozvinulo předávání znalostí, výzkumná činnost, rozvoj kvalifikací a infrastruktur. Ustanovení evropských seskupení pro konkurenceschopnost a nové uskupení různých aktérů na poli inovací (podniků, univerzit a výzkumných středisek – „ekosystémů“) a průmyslové sítě s operativními toky znalostí a zapojení mnoha aktérů je klíčové pro rozhodování o investicích. Evropská investiční banka musí posílit propojení průmyslové politiky a územní soudržnosti.

11) Zajištění předjímaní změn v průmyslu

Průmyslová politika by se měla stále více pokoušet předjímat změny a reagovat na ně prostřednictvím rozvoje dlouhodobých strategií. Potřebujeme nový nástroj s intenzivním zapojením sociálních partnerů.

12) Vyrovnat se s restrukturalizací

Pracovníkům a podnikům postiženým restrukturalizací způsobenou strukturálními změnami nebo působením globalizace je třeba poskytnout nadějně vyhlídky. Toho by bylo možné dosáhnout vytvořením pracovní skupiny pro restrukturalizaci a posílením role strukturálních fondů EU v restrukturalizačních řízeních. Ve vztahu k regionálním rozdílům je třeba vyvinout činnost především v nových členských státech, ve kterých probíhají procesy deindustrializace.

13) Posílení kvalifikací

Dostupnost pracovní síly s adekvátní kvalifikací zaostává za potřebami restrukturalizovaného a obnoveného evropského průmyslu. Je třeba zahájit dialog mezi orgány veřejné moci pověřenými regulací systémů vzdělávání a sociálními partnery, který povede k navržení praktických řešení pro řízení přechodu ze škol na trh práce a pro organizaci dalšího vzdělávání, jež bude co nejpřínosnější pro zaměstnavatele i zaměstnance. Inovace a kvalifikace vyžadují další rozvoj i na univerzitní úrovni.

14) Posílení účasti pracovníků na rozhodování

Větší účast pracovníků zaručí v průběhu procesu obnovy rozvoj kvality a zamezí vzniku nedostačujících pracovních podmínek. Systémy sociální odpovědnosti podniků podpoří jejich sociální a udržitelný rozvoj.

15) Dlouhodobé politiky

Rozhodnutí o investicích a cykly inovací v průmyslu vyžadují mimo integrovaného přístupu k evropské průmyslové politice i dlouhodobé zaměření na legislativu.

Integrovaná a udržitelná průmyslová politika představuje pouze jednu stranu mince - druhá strana je jednoznačný závazek průmyslu k evropským investicím, k posílení kapacit ve výzkumu, k příspěvku k nové kultuře kvalifikací, k výrobkům a výrobním postupům účinně

využívajícím zdroje a ke strategickým partnerstvím mezi firmami v EU.

3. 12. 2010

STANOVISKO VÝBORU PRO MEZINÁRODNÍ OBCHOD

pro Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

o průmyslové politice pro éru globalizace
(2010/2095(INI))

Navrhovatel: Gianluca Susta

NÁVRHY

Výbor pro mezinárodní obchod vyzývá Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. domnívá se, že obchodní politika EU v multilaterálním rámci WTO a transparentního a účinně regulovaného trhu vyžaduje výkonnou výrobní základnu podpořenou vhodnými odvětvovými politikami a orientovanou na růst a udržitelný rozvoj;
2. je přesvědčen, že inovativní a kvalitní průmyslová činnost je nezbytná pro obchodní politiku a konkurenceschopnost EU v provázanosti se strategií EU 2020 a jako odpověď na hospodářskou a finanční krizi, tj. s cílem snížit nezaměstnanost a zadlužení členských států, spravedlivějším způsobem přerozdělit bohatství a hájit evropský sociální model;
3. zastává názor, že průmyslové politiky EU by se měly zejména zaměřit na: podporu ekologických výrobních odvětví, která šetří energii a produkují malé množství uhlíku, na ochranu duševního vlastnictvím, posílení kapitálu a přístupu k financování MSP, na jejich internacionalizaci, na uvolnění chráněných trhů, na stabilizaci směnných kurzů, na podporu právní ochrany evropských společností v zahraničí a na boj proti nekalé hospodářské soutěži a proti padělání;
4. domnívá se, že hospodářské oživení podpořené rozhodnutími, jež EU přijala spolu s členskými státy, podpoří nové možnosti pro evropské podniky, jež musí stále více soutěžit na světových otevřených a transparentních trzích;
5. domnívá se, že mezinárodní konkurenceschopnost má pro EU zásadní význam a že se zakládá na spravedlivé soutěži mezi tuzemskými a zahraničními výrobci; zastává proto

názor, že je nutné zajistit, aby evropské podniky nebyly ohroženy nekalými praktikami; zdůrazňuje význam účinného systému ochrany obchodu a připomíná, že v odůvodněných případech je nutné využívat nástroje na ochranu obchodu vůči zemím, které nedodrží pravidla mezinárodního obchodu a dohody o volném obchodu s EU;

6. zdůrazňuje, že je důležité bránit zájmy EU v rámci jednání o budoucích obchodních dohodách s cílem chránit průmysl a pracovní místa, a žádá, aby byly tyto dohody koncipovány tak, aby byly součástí průmyslové strategie, která by se zakládala na spravedlivé hospodářské soutěži; domnívá se rovněž, že by se začlenění závazných právních ustanovení o sociálních a ekologických normách do těchto dohod mělo stát běžnou praxí;
7. domnívá se také, že by se v rámci hlavních směrů průmyslové politiky EU měla zvážit otázka větší jednotnosti celních kontrol jakožto nezbytného nástroje pro boj proti padělatelství a na ochranu evropských spotřebitelů; je toho názoru, že průmyslová politika by měla zaručit také sjednocení systémů výběru cla v zemích na hranici EU, aby nedocházelo k vytváření nerovností a k poškozování dovozců a aby nebyl poškozován rozvoj evropské průmyslové struktury.
8. domnívá se, že je nutné, aby průmyslová politika EU zaručovala respektování vzájemné povahy obchodních pravidel s cílem chránit evropské podniky a pravidla obchodu vůči hospodářským partnerům a konkurentům;
9. žádá Komisi, aby se základem pro stanovení konkrétních právních nástrojů na podporu obchodu EU staly hlavní směry evropské průmyslové politiky.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	1.12.2010
Výsledek konečného hlasování	+: 21 -: 3 0: 1
Členové přítomní při konečném hlasování	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikienė, David Campbell Bannerman, Harlem Désir, Christofer Fjellner, Joe Higgins, Yannick Jadot, Metin Kazak, Bernd Lange, David Martin, Vital Moreira, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Tokia Saïfi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Keith Taylor, Paweł Zalewski
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	George Sabin Cutaş, Małgorzata Handzlik, Syed Kamall, Jörg Leichtfried, Michael Theurer, Jarosław Leszek Wałęsa
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Markus Pieper, Giommara Uggias

3. 12. 2010

STANOVISKO VÝBORU PRO ZAMĚSTNANOST A SOCIÁLNÍ VĚCI

pro Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

k průmyslové politice pro éru globalizace
(2010/2095(INI))

Navrhovatel: Olle Ludvigsson

NÁVRHY

Výbor pro zaměstnanost a sociální věci vyzývá Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. domnívá se, že při vytváření co nejpříznivějšího prostředí k zachování a rozvoji silné, konkurenceschopné, udržitelné a diverzifikované evropské průmyslové základny a při podpoře přechodu výrobních odvětví k vyšší energetické účinnosti a k lepšímu využívání zdrojů je rovněž třeba zajistit důstojná pracovní místa a sociální soudržnost;
2. je přesvědčen, že je třeba zachovat a posílit postavení Evropy v celosvětové průmyslové konstelaci, zejména s ohledem na vznik nových průmyslových příležitostí v návaznosti na investiční závazky EU např. v oblastech změny klimatu a energetiky, což přinese nové pracovní příležitosti v oblastech vyžadujících vysokou kvalifikaci;
3. vyzývá k obnovení investování do pracovní síly v evropských průmyslových odvětvích a k tomu, aby byl kladen velký důraz na odvětvový sociální dialog umožňující čelit strukturálním změnám způsobeným globalizací a dále na podporu hospodářství účinně využívajícího zdroje i energii; vybízí sociální partnery v odvětvích, kde dochází k poklesu zaměstnanosti, aby řešili problémy včas a podpořili jak jednotlivé pracovníky, tak i odvětví procházející přechodným obdobím; podtrhuje význam bezpečného přechodu prostřednictvím fungujících systémů sociálního zabezpečení, jelikož to může pomoci jednotlivcům přesunout se do odvětví, v nichž jsou vytvářena pracovní místa;
4. vyzývá k využití každého opatření, jež se zaměří na stimulaci inovativních odvětví a nových technologií, jako je např. snížení daní i administrativní zátěže a omezení nadměrné regulace s cílem motivovat růst a vytvářet nová pracovní místa;

5. domnívá se, že vzhledem ke snižujícímu se rozdílu v produktivitě oproti rozvíjejícím se zemím musí EU zvýšit své úsilí a posílit své výhody v rámci hospodářské soutěže; domnívá se, že nová dlouhodobá strategie pro udržitelný průmysl EU je nezbytnou součástí strategie EU 2020; domnívá se, že se musí zaměřit na vysokoprofilová odvětví, která mohou být konkurenceschopná na celosvětové úrovni a na excelentní inovativní technologická řešení, jako je dodávání energie a snižování emisí uhlíku; domnívá se, že tato strategie by měla docílit toho, že se pracovní místa budou přesouvat do nízkouhlíkových odvětví, že lidé, podniky a regiony budou klást velký důraz na znalosti a tvořivost, podporovat sociální hospodářství a že budou aktivně podporována inovační řešení, investice, odborné vzdělávání, celoživotní vzdělávání, předávání znalostí a dovedností a vznik kvalitních pracovních míst v nových oblastech a že bude především zajištěn přístup mladých lidí k těmto novým oblastem; domnívá se, že k posílení naší konkurenceschopnosti a případného růstu v globalizovaném světě zásadním způsobem přispěje také internalizace společností EU a zejména malých a středních podniků;
6. naléhavě žádá, aby byl podpořen spravedlivý přechod k zaměstnanosti v nízkouhlíkovém hospodářství, aby ze znalostí a kreativity byl učiněn hlavní potenciál osob, společností a regionů a aby byly aktivně podpořeny inovace, investice a vytváření pracovních míst v nových oblastech, v nichž musí být silná mezinárodní konkurence řešena pomocí přiměřených investic a rozdělení odpovědnosti i zdrojů;
7. zdůrazňuje potřebu podpořit přístup mladých lidí na trh práce prostřednictvím spravedlivě placených stáží a kvalitní učňovské přípravy;
8. vyzývá průmysl, aby se zapojil do ekologických inovací a posílil tak svůj potenciál pro zaměstnanost; konstatuje v tomto ohledu, že informování podnikatelů formou prezentace nových obchodních příležitostí bude zásadní pro úspěch strategie zaměřené na rozvoj hospodářství, které bude efektivní z hlediska zdrojů, a na udržitelná průmyslová odvětví;
9. domnívá se, že je třeba rozvíjet schopnosti všech pracovníků bez ohledu na jejich věk a schopnosti, zajistit jejich rekvalifikaci a předvídat dovednosti potřebné pro nová pracovní místa, což bude především důležité jako strategie na snížení nezaměstnanosti a zejména nezaměstnanosti mladých lidí, která dosáhla v EU v důsledku krize svého nejzávažnějšího stadia; k tomu by měly sloužit veřejné i soukromé prostředky, k nimž se přidávají i prostředky nově zaměřeného ESF, které umožní nalézt pro vzdělávání a odbornou přípravu řešení na míru; obnovené úsilí o řešení nedostatku kvalifikovaných sil v mnoha odvětvích by mělo učinit z této otázky prioritu v řadě oblastí politiky, jako je vzdělávání, politiky zaměřené na trh práce a na vědu, a ve spolupráci se sociálními partnery bude rovněž třeba sledovat vznikající potřeby v souvislosti s dovednostmi;
10. domnívá se, že průmyslová politika pro éru globalizace může dosáhnout svých cílů jen tehdy, zohlední-li stávající regionální rozdíly, jež jsou důsledkem deindustrializace, která je jedním z důsledků globalizace; pro tyto účely klade důraz na klíčovou úlohu, kterou má regionální politika EU a strukturální fondy;
11. poukazuje na to, že školení a celoživotní vzdělávání zaměstnanců, kterých se dotkly změny ve výrobních postupech podniku či odvětví, rovněž vytváří nová pracovní místa; vyzývá EU, aby vytvořila rámec pro předjímání změn a restrukturalizaci, zejména

ve výrobě, a poskytla všem dotčeným zaměstnancům právo zapojit se do odborné přípravy a systémů celoživotního vzdělávání;

12. vyzývá ke zlepšení a zjednodušení uznávání profesních kvalifikací nejen v rámci EU, ale i ze třetích zemí, aby tak mohlo průmyslové odvětví účinněji uspokojit svou poptávku po kvalifikované pracovní síle;
13. vyzývá Komisi, aby se ujala iniciativy a navrhla opatření pro usnadnění přechodu mezi zaměstnáními, snížení sociálních nerovností a podporu agendy důstojné práce MOP a aby využila zásad zaměstnanosti EU k tomu, aby upřesnila způsoby zabezpečení v průběhu celého postupu každého typu přechodu mezi zaměstnáními;
14. žádá Komisi, aby vytvořila právní rámec pro přeshraniční kolektivní vyjednávání s cílem přispět k vymahatelnosti přeshraničních dohod a řešit otázky související s organizací práce, odbornou přípravou a pracovními podmínkami;
15. vyzývá Komisi, aby dále rozvíjela integrovaný přístup zaměřený na všechny politiky, které ovlivňují průmysl a zejména vznik pracovních míst v průmyslových odvětvích EU – mimo jiné na udržitelnost, regionální politiky, sociální politiky, vzdělávání, obchod, hospodářská soutěž a makroekonomické politiky;
16. považuje za rozhodující pro ekonomickou, sociální a ekologickou budoucnost Unie, aby mladí lidé byli obeznámeni s vysokou úrovní požadovaného specializovaného a obecného vzdělání pro na jejich pozdější zaměstnání v průmyslu;

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	2.12.2010
Výsledek konečného hlasování	+: 39 -: 1 0: 2
Členové přítomní při konečném hlasování	Regina Bastos, Jean-Luc Bennahmias, Mara Bizzotto, Milan Cabrnoch, David Casa, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Marije Cornelissen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Pascale Gruny, Thomas Händel, Marian Harkin, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Vincenzo Iovine, Liisa Jaakonsaari, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Raffaele Baldassarre, Vilija Blinkevičiūtė, Edite Estrela, Julie Girling, Sergio Gutiérrez Prieto, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Antigoni Papadopoulou, Evelyn Regner, Birgit Sippel, Csaba Sógor

11. 1. 2011

STANOVISKO VÝBORU PRO VNITŘNÍ TRH A OCHRANU SPOTŘEBITELŮ

pro Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

k průmyslové politice pro éru globalizace
(2010/2095(INI))

Navrhovatel: Jürgen Creutzmann

NÁVRHY

Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů vyzývá Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. zdůrazňuje, že jakákoli ambiciózní průmyslová politika EU by měla být založena na sociálně tržním hospodářství a že se musí opírat o silný vnitřní trh, a to jak v rámci EU, tak i za jejími hranicemi, a měla by usilovat o snížení transakčních nákladů v zájmu konkurenceschopného a udržitelného průmyslu v Evropě; v této souvislosti se domnívá, že všechny nástroje průmyslové politiky (jako jsou např. politika výzkumu a vývoje, regionální politika, politika soudržnosti, politika hospodářské soutěže, obchodní politika a „inteligentní regulace“) musí být využity s cílem zaměřit se na příležitosti a výzvy globalizace;
2. domnívá se, že průmyslová politika EU by měla být rovněž založena na prakticky zaměřených projektech, které přinesou hmatatelné výhody pro evropské podniky a občany, jako jsou např. projekty GMES, Galileo a ITER;
3. zdůrazňuje, že stanovení a provádění průmyslové politiky v EU musí nutně doprovázet zohledňování podmínek, jimiž se řídí likvidace a ukládání průmyslového odpadu, zejména v případě toxického odpadu, aby se zajistilo, že průmyslový odpad se nestane environmentální, ekonomickou nebo sociální zátěží pro společenství žijící jak v EU, tak ve třetích zemích;
4. konstatuje, že pro konkurenceschopnost a růst evropského průmyslu je zásadní dokončení vnitřního trhu; zdůrazňuje, že evropský průmysl potřebuje odpovídající rámec pro vytváření a rozvoj zboží a služeb na evropské úrovni a v této souvislosti vítá návrhy

obsažené v Aktu o jednotném trhu; vyzývá Komisi, aby v rámci Aktu o jednotném trhu určila rozsah harmonizace, jejímž cílem je zvýšit účinnost, a posílené správy, zejména v oblasti DPH, práv duševního vlastnictví a patentu EU, celosvětové normalizace, označování a specifických odvětvových norem;

5. vyzývá členské státy, aby hrály aktivnější úlohu při řízení jednotného trhu pomocí lepší spolupráce mezi vnitrostátními orgány a posíleného provádění, uplatňování a dodržování předpisů v oblasti jednotného trhu v praxi; žádá členské státy, aby snížily transakční náklady prostřednictvím doplňkových opatření zaměřených např. na účinnější elektronickou veřejnou správu;
6. zdůrazňuje, že veřejné orgány musí podporovat rozvoj klíčových technologií a že je nezbytné urychlit vypracovávání norem, neboť to má zásadní význam pro zachování konkurenceschopnosti průmyslu EU a podporu nového růstu, což platí zejména pro vypracovávání norem podněcujících inovace, jejichž prostřednictvím lze najít řešení pro nové environmentální a společenské problémy;
7. poznamenává, že evropský systém pro normalizaci významně přispěl k dokončení jednotného trhu a ke konkurenceschopnosti evropského průmyslu; vyzývá nicméně Komisi, aby navrhla opatření, která by ještě zlepšila kvalitu evropských norem a urychlila normalizační postupy s cílem zajistit, aby nové technologie rychleji nabývaly podobu inovativních výrobků, které mohou být prodávány na vnitřním trhu; poznamenává, že při jakémkoli budoucím zlepšení je třeba dbát na to, aby normalizační postup zůstal spojen s trhy, a posílit účast a přístup malých a středních podniků;
8. zdůrazňuje, že je nezbytné zohlednit zvláštní rysy malých a středních podniků a podniků řemeslné výroby v evropském systému pro normalizaci, zejména pokud jde o snížení nákladů na přístup k normám, šíření norem (zveřejňováním shrnutí) a poskytování finanční podpory; zdůrazňuje klíčovou úlohu, kterou musí hrát vnitrostátní normalizační orgány při podporování a posilování účasti malých a středních podniků a podniků řemeslné výroby na postupu normalizace při zohlednění zásady delegování pravomocí vnitrostátních orgánů;
9. zdůrazňuje hospodářský význam malých a středních podniků a podniků řemeslné výroby v evropské průmyslové struktuře; trvá proto na nutnosti, aby se zásada „mysli nejdřív v malém“, kterou stanovila iniciativa „Small Business Act“, stala ústředním bodem nové průmyslové politiky EU, aby se zajistilo, že specifičnost těchto podniků bude zohledněna při vypracovávání a provádění této politiky;
10. zdůrazňuje skutečnost, že evropská průmyslová politika musí zohlednit celý dodavatelský řetězec, který se ve velké míře zakládá na malých a středních podnicích; vyzývá Komisi a členské státy, aby rozšířily a zlepšily iniciativy, jako je např. „Enterprise Europe Network“, s cílem zlepšit povědomí malých a středních podniků o případných výhodách přeshraniční spolupráce a zvýšit počet malých a středních podniků využívajících podporu pro přístup na nové trhy, získávání nových technologií a zajištění financování nebo finančních prostředků ze strany EU;
11. zdůrazňuje, že účinný dohled v rámci vnitřního trhu má zásadní význam pro ochranu evropského průmyslu před nekalou konkurencí; vyzývá Komisi, aby předložila

ambiciózní návrhy na reformu stávajícího systému dohledu nad trhem a posílila úlohu EU při koordinaci vnitrostátních orgánů pověřených dohledem nad trhem a celních orgánů, přičemž musí dbát na to, aby byly všem členským státům poskytnuty odpovídající prostředky;

12. vyzývá Komisi, aby pokračovala ve strategii pro zlepšení právní úpravy a zlepšila dohled nad jednotným trhem, a to zejména vytvořením systému jednoho kontaktního místa a podporou přeshraničních řešení elektronické veřejné správy, a aby současně zohlednila konkrétní potřeby malých a středních podniků; naléhavě žádá Komisi, aby ve svých posouzeních dopadu přikládala větší význam dopadu nových právních předpisů na konkurenceschopnost průmyslu a aby z tohoto hlediska posoudila i stávající právní předpisy;
13. konstatuje, že zadávání zakázek v předobchodní fázi může být rozhodujícím impulzem pro nové trhy v oblasti inovativních a ekologických technologií a zároveň může zlepšit kvalitu a účinnost veřejných služeb; žádá Komisi a členské státy, aby lépe informovaly veřejné orgány o možnostech zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi;
14. domnívá se, že by se neměl podceňovat význam zadávání zakázek v předobchodní fázi pro podporu inovativní průmyslové základny; v této souvislosti žádá členské státy Evropské unie, aby plně využily potenciál zadávání zakázek v předobchodní fázi jako faktor inovace a nástroj na zlepšení účasti malých a středních podniků na veřejných zakázkách, což umožní určit a účinně podporovat vedoucí trhy pro evropské podniky;
15. domnívá se, že inovace jsou základem každé průmyslové politiky; vyzývá Komisi a členské státy, aby posílily klíčové technologie prostřednictvím technologicky neutrálního rámce, který bude podporovat inovace, a aby přitom zajistily dodržování práv duševního a průmyslového vlastnictví; v této souvislosti se domnívá, že veřejné zakázky mohou hrát důležitou úlohu, neboť mohou klást větší důraz na stimulaci inovací a podporu udržitelných výrobků zejména prostřednictvím zvýšení počtu zakázek zadávaných v předobchodní fázi, kde EU výrazně zaostává za svými hlavními konkurenty; vybízí veřejné orgány k tomu, aby napomáhaly přijetí nových technologií veřejností, přičemž by měly vycházet z vědeckých poznatků; považuje za zásadní posílit lidský kapitál, zejména přijímáním opatření, která by předcházela odlivu mozků z Evropy, a podporováním vytváření seskupení v inovačních oblastech s cílem zajistit růst a konkurenceschopnost průmyslu v EU, zejména prostřednictvím partnerství veřejného a soukromého sektoru;
16. zdůrazňuje, že ochrana práv duševního vlastnictví má zásadní význam pro ochranu evropského know-how a podporu inovací v EU, přičemž je třeba zejména posílit boj proti padělání a snížit výdaje na patenty v Evropě; v této souvislosti vyzývá členské státy a Komisi, aby pokračovaly ve svém úsilí o co nejrychlejší vytvoření patentu Evropské unie a odpovídajícího systému řešení sporů a aby posílily prostředky pro celní orgány a orgány dohledu nad trhy a spolupráci mezi nimi s cílem účinněji odhalovat vstup padělaných výrobků na jednotný trh;
17. vyzývá členské státy a Komisi, aby v zájmu rozvoje konkurenceschopné a inovativní evropské průmyslové politiky pokračovaly v úsilí o vytvoření patentu Evropské unie prostřednictvím zavedení posílené spolupráce, pokud se ukáže, že na evropské úrovni nelze dosáhnout dohody;

18. konstatuje, že evropská průmyslová odvětví s vysokou přidanou hodnotou čelí stále menší dostupnosti surovin, např. neželezných kovů, z důvodu stále silnějšího tlaku, který je na celosvětové úrovni vyvíjen v souvislosti s poptávkou rozvíjejících se ekonomik; zdůrazňuje, že prvořadé je vytvořit evropskou politiku recyklace surovin, která by podporovala průmyslovou politiku EU tím, že by se zaměřila na řešení problémů s recyklací odpadů a co nejvíce by podporovala opětovné využití odpadů; žádá Komisi, aby hrála hlavní úlohu při vytváření nového organizačního modelu v oblasti udržitelné výroby, přičemž by zohlednila cyklické postupy, které jsou již používány v řadě odvětví, např. při výrobě výrobků z hliníku;
19. zdůrazňuje, že přístup podniků, zejména malých a středních podniků, k financování je stále ještě nedostatečný a že EU by měla na základě inovací vytvořit příznivější rámcové podmínky pro rozvoj investování do reálného hospodářství; domnívá se, že v souvislosti s rozpočtovou krizí je více než kdy jindy důležité hledat nové způsoby financování, zejména omezení roztříštěnosti trhu s rizikovým kapitálem, vytvoření inovativních partnerství soukromého a veřejného sektoru, jako jsou např. společné technologické iniciativy, a posílení úlohy EIB; zdůrazňuje, že je nezbytné zlepšit a usnadnit přístup malých a středních podniků k finančním prostředkům, které jsou dostupné na finančních trzích;
20. domnívá se, že politika hospodářské soutěže musí dodržovat pravidla vnitřního trhu, ale současně musí naplňovat potřeby ambiciózní průmyslové politiky;
21. zdůrazňuje, že nejlepší předpoklady pro rozhodování o úpravách, které je nezbytné provést v důsledku hospodářské krize, mají sociální partneři, a vyjadřuje potěšení nad skutečností, že Akt o jednotném trhu obsahuje návrh na zahájení společné konzultace se sociálními partnery s cílem vytvořit evropský rámec pro výhledové plánování restrukturalizací podniků zaměřené na účinnější využívání prostředků určených na restrukturalizaci;
22. poznamenává, že evropský průmysl je stále závislejší na poskytování služeb podnikům, a že je tedy nezbytné věnovat zvláštní pozornost všem hlavním článkům výrobního řetězce; v této souvislosti vítá skutečnost, že Komise vyjádřila ochotu přiznat těmto vzájemným vazbám větší význam;
23. znovu potvrzuje potřebu rychlého pokroku, pokud jde o propojení evropského obchodního rejstříku, které by umožnilo transparentní a důvěryhodné informování nejen výrobců, ale i spotřebitelů;
24. vyzývá Komisi, aby v celosvětovém měřítku zajistila pro evropský průmysl rovné podmínky, pokud jde o zákonné požadavky a přístup na trh našich partnerů, zejména v oblasti veřejných zakázek, a aby vypracovala strategii na podporu internacionalizace malých a středních podniků; je přesvědčen, že v éře globalizace musí každá ambiciózní hospodářská a sociální strategie EU obsahovat skutečný vnější rozměr; domnívá se, že Evropa by měla hájit své zájmy a hodnoty s větší jistotou a v duchu vzájemnosti a oboustranného prospěchu;

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	10.1.2011
Výsledek konečného hlasování	+: 27 -: 2 0: 1
Členové přítomní při konečném hlasování	Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Hans-Peter Mayer, Mitro Repo, Robert Rochefort, Heide Rühle, Andreas Schwab, Laurence J.A.J. Stassen, Bernadette Vergnaud
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Regina Bastos, Cornelis de Jong, Frank Engel, Ashley Fox, Jean-Paul Gauzès, Liem Hoang Ngoc, María Irigoyen Pérez, Othmar Karas, Lena Kolarska-Bobińska, Constance Le Grip, Emma McClarkin, Antonyia Parvanova, Sylvana Rapti, Marek Siwiec

6. 12. 2010

STANOVISKO VÝBORU PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ

pro Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

o průmyslové politice pro éru globalizace
(2010/2095(INI))

Navrhovatel: Francesco De Angelis

NÁVRHY

Výbor pro regionální rozvoj vyzývá Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. uznává, že evropský průmysl přispívá k cíli sociálně-ekonomické a územní soudržnosti, a domnívá se, že prosperující průmysl je zásadní podmínkou pro hospodářský růst a sociální stabilitu regionů EU;
2. domnívá se, že tzv. průmyslová politika EU pro éru globalizace může svých cílů dosáhnout pouze v případě, že se bude zabývat tím, do jaké míry odpovídají politiky Unie budoucím výzvám, jimž čelí a v nadcházejících letech budou čelit evropské regiony a jejich místní průmysl, pokud příslušné evropské politiky povedou ke zvýšení výkonnosti a konkurenceschopnosti malých a středních podniků, jež hrají hlavní roli v evropském průmyslu; v tomto ohledu zdůrazňuje, že dopad hospodářských, demografických a klimatických změn a změn v oblasti energie je třeba hlouběji analyzovat, pokud jde o jejich regionální dimenzi, přičemž je třeba zohlednit případné regionální rozdíly, které vzniknou v důsledku těchto změn, čímž bude ovlivněn homogenní růst průmyslu v EU; vyzdvihuje vedoucí úlohu regionů s cílem zahájit ekologickou přeměnu průmyslu a vývoj obnovitelných zdrojů energie;
3. uznává, že evropská průmyslová politika čelí třem výzvám:
 - i) zvýšení tržní orientace hospodářství střední a východní Evropy,
 - ii) nedávný hospodářský pokles,
 - iii) zaručení budoucí průmyslové výroby;

domnívá se, že budoucí opatření by měla směřovat k:

- i) uvolňování a zlepšování prostředí pro průmysl a hospodářství uvnitř EU,
 - ii) odstranění nadbytečných předpisů a intervenčních opatření, která narušují postavení evropského průmyslu ve vztahu k hospodářské soutěži na světovém trhu,
 - iii) využívání potenciálu výzkumu, rozvoje a inovace;
4. konstatuje, že převážnou většinu našeho průmyslového trhu tvoří malé a střední podniky, které mají zásadní úlohu pro stimulaci místního hospodářského růstu a vytváření pracovních míst, které nelze přemístit; jakákoli celistvá strategie týkající se budoucnosti evropského průmyslu by se proto měla především zaměřit na posílený přístup k malým a středním podnikům (MSP) jako klíčovému elementu hospodářské konkurenceschopnosti a územní soudržnosti a do určité míry i na podmínky aktérů v globálním prostředí, kteří také hrají významnou úlohu v regionech a jsou významní pro konkurenceschopnost Evropy na mezinárodní úrovni; požaduje, aby pokračovalo zjednodušování postupů pro získávání finančních prostředků z EU a aby malé a střední podniky byly přímými příjemci těchto prostředků;
 5. zdůrazňuje význam plného provedení iniciativy na podporu malých a středních podniků (tzv. Small Business Act) jako způsobu, jak snížit administrativní zátěž a posílit úlohu MSP na vnitřním trhu; vítá zřízení stálého fóra pro MSP o přístupu k možnostem financování a vyzývá k vytvoření jednotné strategie pro skutečné usnadnění získávání finančních prostředků pro MSP v EU;
 6. zdůrazňuje, že celosvětová hospodářská krize má dopad na míru zaměstnanosti v celé Evropě, čímž se zhoršují sociálně-ekonomické výhledy EU a dochází k nárůstu regionálních rozdílů; zdůrazňuje v tomto ohledu, že soutěživé, diverzifikované, spravedlivé a udržitelné průmyslové odvětví, které se opírá o dynamické a konkurenceschopné malé a střední podniky, má zásadní význam pro budoucnost pracujících v rámci celé Evropy; doporučuje využít zkušeností a schopností starších pracovníků s cílem připravit půdu mladým generacím;
 7. konstatuje, že nárůst stínového hospodářství a nehlášených činností v době krize představuje závažné narušení hospodářské soutěže; žádá příslušné správní orgány členských států, aby přijaly nezbytná opatření pro boj proti tomuto jevu;
 8. vyzývá, aby se zaujal nový přístup k průmyslové politice, jak to potvrzuje strategie EU 2020, a zdůrazňuje, že je třeba, aby Komise společně s Evropským parlamentem a Radou vytvořila při pravidelných konzultacích se samotnými průmyslovými odvětvími komplexní průmyslovou strategii, a to v souladu s ustanoveními strategie pro zlepšení právní úpravy;
 9. připomíná, že regionální a místní veřejné orgány podporují průmyslové činnosti buď formou dotací inovačním podnikům nebo formou opatření týkajících se vzdělávání a znalostí zaměstnanců; konstatuje, že strukturální fondy umožňují spolufinancování těchto činností, a domnívá se, že jejich úloha v průmyslové politice na regionální a místní úrovni by měla být ještě posílena s cílem přispět k dosažení cílů strategie EU 2020;

10. vyjadřuje znepokojení nad tím, že podniky strukturální fondy pro financování svých inovačních projektů téměř nevyužívají; domnívá se, že řídicí orgány by měly zlepšit informovanost podniků o operačních programech a poskytovat jim veškerou pomoc nezbytnou na přípravu jejich projektů;
11. konstatuje, že posílení konstruktivního dialogu se zúčastněnými stranami je zásadním opatřením, pokud jde o uplatňování osvědčených postupů v rámci evropského průmyslu a posílení společného monitorování a hodnocení předpokládaných opatření, přičemž se bude vycházet z regionálního přístupu;
12. uznává, že výzkum a inovace představují potřebu, kterou sdílí celá škála průmyslu, a domnívá se, že různé nástroje EU v oblasti soudržnosti, výzkumu a inovace by se měly uplatňovat jednotným způsobem, aby se zajistila jejich účinnost; zdůrazňuje, že je třeba usilovat o součinnost těchto nástrojů;
13. zdůrazňuje potřebu pomáhat malým a středním podnikům, které provozují inovační činnosti, prostřednictvím politik a koordinovaných činností na vnitrostátní a evropské úrovni v úzké spojitosti s požadavky rozvoje průmyslových a ekonomických subjektů s cílem zlepšit využívání výsledků výzkumu a inovací a zohlednit konkurenční potenciál průmyslových odvětví EU;
14. zdůrazňuje, že při řešení výzkumu a inovace je nejdůležitější regionální úroveň, kde jsou jednotliví aktéři jako univerzity, veřejné výzkumné organizace nebo malé a střední podniky a průmysl v těsném kontaktu, což má kladný vliv na partnerství při předávání znalostí a výměně osvědčených postupů mezi regiony; v tomto ohledu vyzývá Komisi, aby investovala do uskupení a sítí, včetně malých a středních podniků, zaměřených na inovace prostřednictvím mobilizace zúčastněných stran a posílené spolupráce s Evropskou investiční bankou a v rámci stálé pracovní skupiny pro průmyslovou politiku;
15. vyzývá proto k jednotnému využívání a obohacování vědeckých a technologických schopností, kterými regiony disponují, zejména v oblasti klíčových technologií, a k většímu důrazu na politiky týkající se hospodářských uskupení;
16. zdůrazňuje, že regionální struktury aktivně přispívají k posilování průmyslu v Evropě; považuje tedy za vhodné poskytovat zvýšenou finanční podporu inovačním uskupením a sítím, zejména v oblasti klíčových technologií, s cílem koordinovaně podporovat výměnu znalostí, výzkum, a zlepšování schopností a infrastruktury;
17. zdůrazňuje, že zvyšování regionálních rozdílů v oblasti výzkumného a rozvojového potenciálu je problémem, který se musí řešit nejen v rámci politiky soudržnosti, ale také v rámci výzkumné a inovační politiky; v tomto ohledu žádá, aby vedle finančních prostředků na výzkum byly přerozděleny finanční prostředky v rámci operačních programů s cílem podporovat inovaci a usnadnit využívání výsledků výzkumu pro řešení ve prospěch společnosti;
18. poukazuje na to, že postupné zavádění digitálních infrastruktur a inovačních technologií má zásadní význam pro zvýšení konkurenceschopnosti regionů a průmyslových odvětví EU; domnívá se, že sektor informačních a komunikačních technologií (IKT) hraje klíčovou roli pro zvýšení produktivity ostatních odvětvích průmyslu; domnívá se, že

moderní komunikační struktury s vysokou přenosovou kapacitou by měly být instalovány zejména v regionech s nedostatečným pokrytím; a domnívá se, že toto opatření by mohlo pomoci vytvořit prostředí příznivé pro veřejné i soukromé investice a také, což je důležité, napomáhat zvyšování kvality počítačové gramotnosti podniků;

19. zdůrazňuje význam, který má patřičně vyvážený a udržitelný plán pro účinnost zdrojů, stejně jako iniciativy zaměřené na vytvoření společného a liberalizovaného evropského energetického trhu v rámci směřování průmyslu EU ke konkurenceschopné průmyslové strategii; připomíná, že je nezbytné, aby EU toto považovala jako výzvu k vytvoření regionální inovační politiky vycházející z objektivního potenciálu každého regionu, zejména v oblasti udržitelné průmyslové politiky; zdůrazňuje, že environmentální normy vztahující se na suroviny a pomocné materiály a na zabezpečení dodávek energie a dopravy by měly posílit sociální, ekonomickou a územní soudržnost a snížit rostoucí rozestup mezi centrálními a okrajovými regiony, přičemž je třeba zajistit, aby byly zvláště zohledněny nejbližší regiony a ostrovy a jejich potřeby; požaduje proto, aby v těchto regionech byla co nejuspěšněji prováděna průmyslová politika, která by podpořila hospodářská odvětví s největším potenciálem, jako je cestovní ruch, obnovitelné energie a oblasti výzkumu a inovací spojené s odvětvím námořní dopravy a odvětvím zemědělství;
20. zdůrazňuje, že se podnikatelské prostředí neustále vyvíjí, a s ohledem na tuto skutečnost se domnívá, že pro rozvoj a přizpůsobení infrastruktur a služeb v oblasti dopravy, komunikace a energie jsou nezbytné náležité investice, neboť je třeba reagovat na současné i budoucí výzvy;
21. poznamenává, že integrovaná strategie pro průmysl EU by se měla zaměřit na řešení nedostatku dovedností, který má dopad na MSP a průmysl; v tomto ohledu zdůrazňuje, že je zapotřebí koordinovaných iniciativ určených ke zlepšení šíření informací a výuky v oblasti přírodních věd, technologie, strojírenství a matematiky (tzv. STEM předmětů) na všech úrovních, přičemž je třeba podporovat další koordinované a cílené zvyšování kvalifikace; zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby globální přístup odpovídal cíli, kterým je zlepšování odborných dovedností v oblasti obnovitelných zdrojů energie, čistých průmyslových procesů a dopravy; vyzývá členské státy, aby zahrnuly odbornou kvalifikaci pro podnikatele do vysokoškolských programů a další výuky v rámci vyššího vzdělávání; zdůrazňuje, že Evropský sociální fond se musí přizpůsobit vyvíjejícím se potřebám průmyslového odvětví;
22. zdůrazňuje, že udržitelného a spravedlivého rozvoje v rámci průmyslového odvětví mohou členské státy lépe dosáhnout prostřednictvím zásady reciprocity obchodních politik; konstatuje, že na regionální síti a na konkurenceschopná seskupení by neměly mít negativní dopad rozdílná obchodní pravidla a ustanovení, která ovlivňují zejména malé a střední podniky;
23. zdůrazňuje regionální rozdíly v průmyslovém rozvoji a vyzývá k tomu, aby byly plně zohledněny v nové udržitelné politice pro průmysl; dále vyzývá Komisi, aby zavedla integrovaný víceúrovňový způsob řízení, a připomíná, že je třeba vzít v potaz rozdílné sociální a hospodářské podmínky různých evropských regionů a rozdílnou úroveň tvořivosti, inovace a podnikatelského ducha;

24. zdůrazňuje význam cestovního ruchu v Evropské unii – první turistické destinace na světě – a v některých regionech, v nichž představuje základní pilíř hospodářské činnosti; podporuje strategii Evropské komise pro zlepšení konkurenceschopnosti cestovního ruchu prostřednictvím opatření týkajících se kvality, udržitelnosti a posílení image Evropy jako turistické destinace;
25. zdůrazňuje, že dobře organizovaný víceúrovňový způsob řízení je základem účinné evropské průmyslové politiky v éře globalizace.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	30.11.2010
Výsledek závěrečného hlasování	+: 40 -: 1 0: 2
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Charalampos Angourakis, Sophie Auconie, Jean-Paul Besset, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, Alain Cadec, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Lambert van Nistelrooij, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Csanád Szegedi, Nuno Teixeira, Michail Tremopoulos, Viktor Uspaskich, Hermann Winkler, Joachim Zeller
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Vasilica Viorica Dăncilă, Jens Geier, Andrey Kovatchev, Elisabeth Schroedter, Dimitar Stoyanov, László Surján, Evžen Tošenovský, Derek Vaughan, Sabine Verheyen

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	27.1.2011
Výsledek konečného hlasování	+: 48 -: 0 0: 2
Členové přítomní při konečném hlasování	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Jan Březina, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Ioan Enciu, Gaston Franco, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Jacky Hénin, Romana Jordan Cizelj, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Judith A. Merkies, Jaroslav Paška, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Antonio Cancian, Rachida Dati, Ilda Figueiredo, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Oriol Junqueras Vies, Bernd Lange, Vladko Todorov Panayotov, Peter Skinner, Silvia-Adriana Țicău, Catherine Trautmann
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Marit Paulsen